DIGIL NOVEL

ராஜேஷ்குமா

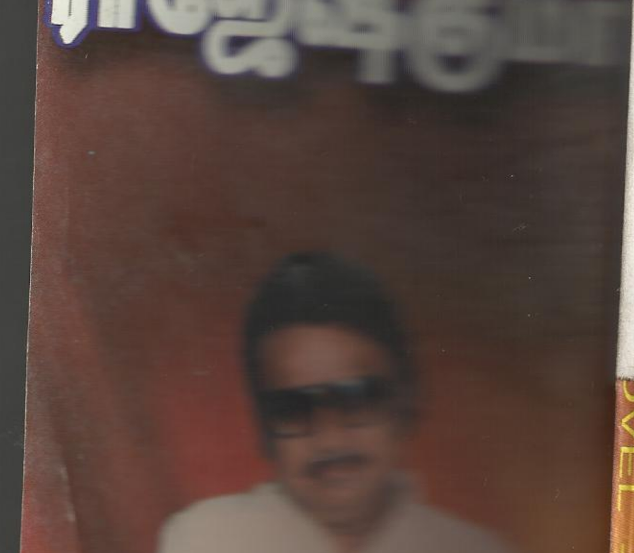

NOVEL -RAJESH KUMAR

ராஜேஷ்குமார்

எழுதிய

[illegible]

இனி

பொறுப்பதில்லை

ராஜேஷ்குமார்

திகில் நாவல் - 1

1

‘‘என்னாலே நம்பவே முடியலை முக்தா...?’’

‘‘எதை...’’

‘‘உனக்கு நாளைக்கு முப்பது வயசு முடியப் போறதை...’’

‘‘என்ன கிண்டலா?’’

‘‘அட...! நிஜமாத்தான் சொல்றேன்... இன்னிக்கும் உனக்கு வயசு இருபது மாதிரிதான் எனக்குத் தெரியுது...’’

‘‘தெரியும்... தெரியும்...’’

‘‘ஏதோ ஐஸ் வெக்கறேன்னு நினைக் காதே...! உனக்கு நான் தாலி கட்டும்போது எப்படி இருந்தியோ அதே மாதிரி இப்பவும் இருக்கே. உடம்புல சதை போடாமே... நிறம் மங்காமே எப்படித்தான் ப்யூட்டியை மெய்ன்டைன் பண்றியோ...’’

‘‘வீண் புலம்பல் வேண்டாம்... மண பத்தாகப் போகுது... கண்ணை மூடிட் தூங்குங்க... நாளைக்கு காலையில நா மணிக்கு எந்திரிக்கணும்.’’

‘‘என்னது நாலு மணிக்கேவா...?’’

‘‘ஆமா... ஆமா...’’

‘‘அவ்வளவு சீக்கிரத்துல எந்திரிச்சு என் பண்றது...?’’

‘‘நீங்க... நான்... உங்க அருமைப் பொண்ணு மூணு பேரும் குளிச்சு ரெடியாக அஞ்சு மணி ஆகுமா ஆகாதா...?’’

‘‘ஆகும்...’’

‘‘அஞ்சு மணிக்கு அடுத்த தெருவில் இருக்கிற விநாயகர் கோயிலுக்குப் போறோம்.’’

‘‘சரி...’’

‘‘கோயில் தரிசனத்தை முடிச்சுகிட்டு அப்படியே அந்தோணியார் சர்ச்க்குப் போறோம்...’’

கட்டிலில் சாய்ந்து படுத்திருந்த அல் போன்ஸ் திரும்பிப் படுத்து அவளுடைய வாயைப் பொத்தினான்.

‘‘போதும்... ரெண்டு கோயிலோட நிப்பாட்டிக்க. என்னால அலைய முடியாது... ஸ்கூட்டர் இருந்தாலாவது பரவாயில்லை. அதுவும் நாளைக்கு காலையில ஒன்பது மணிக்கு மேல்தான் ஒர்க் ஷாப்பிலிருந்து கிடைக்கும். நல்ல நேரம் பார்த்து ஸ்கூட்டர் ரிப்பேர்... அந்தக் கழுதையை வித்துட்டு வேற ஒண்ணு வாங்கணும்...’’

பக்கத்தில் ஒருக்களித்துப் படுத்திருந்த ட்டு வயது தீபா அல்போன்ஸின் முதுகை சுரண்டியபடி கூப்பிட்டாள்.

‘‘அப்பா...’’

‘‘அட... இன்னும் நீ தூங்கலையா...?’’

‘‘இல்ல. நீயும் அம்மாவும் தொண தாணன்னு பேசிட்டிருந்தா எப்படி தூங்கற ம்...?’’

‘‘சரி... நாங்க பேசலை... நீ தூங்கு...’’

ஆனால் தீபா தூங்காமல் எழுந்து உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

''அப்பா...''

''ம்...''

''நாளைக்கு அம்மாவுக்கு என்ன ப்ரஸண்ட் பண்ணப் போறே...?''

''அது சஸ்பென்ஸ்...''

''எனக்குத் தெரியும். நான் பார்த்துட்டேன்.''

''கழுதை எப்பப் பார்த்தே?''

''சாயந்தரம்... நீ பாத்ரூம்ல இருந்தப்ப...''

''சரி.. அம்மாகிட்ட சொல்லிடாதே...''

முக்தா சிரித்தாள்.

''எனக்குத் தெரியும்...''

தீபா அம்மாவின் மோவாயைப் பிடித்தாள்.

''நிஜமா உனக்குத் தெரியுமாம்மா...?''

''தெரியும்...''

''எப்படி...?''

''உன்னோட அப்பா தன் மனசுக்குள்ளே என்ன நினைக்கிறாரோ... அது அப்படியே எனக்கு டெலிவிஷன் மாதிரி தெரியும்.''

''பொய்யி...''

''அட... நிஜமாத்தான்...''

''எங்கே சொல்லு பார்க்கலாம்?'' தீ கண்களில் ஆர்வம் மின்ன கேட்டுக் கொ டிருக்கும்போதே -

வாசல் காலிங்பெல் வெஸ் மியூஸிக்கை இரைத்துக் கூப்பிட்

அல்போன்ஸ் குழப்பமாய் நெற்றியைக் கீறிக் கொண்டே கட்டிலினின்றும் இறங்கினான்.

''இந்த நேரத்துக்கு வந்து காலிங்பெல் தர்றது யார்ன்னு தெரியலையே...''

லுங்கியை இறுக்கிக் கட்டிக் கொண்டு அறையினின்றும் வெளிப்பட்ட அல்போன்ஸ் வாசல் பக்க நாற்பது வாட்ஸ் பல்புக்கு மின்சார உயிர் கொடுத்துவிட்டு கதவின் தாழ்ப்பாளை விலக்கி வெளியே எட்டிப் பார்த்தான்.

ஆட்டோமொபைல்ஸ் பாபு நின்றிருந்தான். பக்கத்தில் அல்போன்ஸின் ஸ்கூட்டர்.

''என்ன பாபு...?''

''ஸார்...உங்க ஸ்கூட்டர் அரை மணி நேரத்துக்கு முந்தியே ரெடியாயிடுச்சு... நாளைக்குக் காலையிலே அம்மாவும் நீங்களும் கோயிலுக்குப் போகணும்னு சொல்லியிருந்தீங்க... அதான் குடுத்துட்டுப் போலாம்னு வந்தேன்...''

''நல்ல காரியம் பண்ணினே பாபு...'' அல்போன்ஸ் பெரிதாய் மலர்ந்து கொண்டே ஸ்கூட்டருக்குப் பக்கத்தில் போனான்.

''இந்தாங்க ஸார் சாவி...''

''ஒழுங்கா ரிப்பேர் பார்த்தியா?''

''என்ன ஸார்... இப்படிக் கேட்டுட்டீங்க... ண்டியை கம்ப்ளீட்டா கழட்டி பெட்ரோல்ல றப்போட்டு வேலை பார்த்திருக்கேன். ட்டிப் பாருங்க... பால்கோவா மாதிரி ாகும்...''

''ஸ்பேர்ஸ் ஏதாவது மாத்திப் போட்டியா?''

''மாத்தற அளவுக்கு எதுவுமே மோச மில்லை ஸார். பழசையே சரிபண்ணி போட்டிருக்கேன்... ஆறு மாசத்துக்கு ஒரு சின்ன ட்ரபுள் கூட கொடுக்காது...''

''பேக் வீல்'ல ஒரு சத்தம் கேட்டுக்கிட்டு இருந்ததே அதை சரி பண்ணினியா?''

''பண்ணியிருக்கேன் ஸார்... உங்களுக்கு சந்தேகமாயிருந்தா அந்தக் கார்னர் வரைக்கும் வண்டியை ஓட்டிப் பார்த்துடுங்க...''

''அதான் சரி...'' அல்போன்ஸ் சாவியை வாங்கி ஸ்கூட்டரின் தொண்டைக்குழியில் சொருகி - கிக்கரை உதைத்தான்.

''அப்பா நானும் வர்றேன்.''

தீபா பில்லியனில் தொற்றிக் கொண்டாள்.

முக்தா குரல் கொடுத்தாள்.

''என்னங்க! ட்ரயல் பார்க்கிறேன்னுட்டு ரொம்ப தூரம் போயிடாதீங்க...''

''சேச்சே...! நம்ம தெரு முனை வரைக்கும் தான்'' அல்போன்ஸ் கிக்கரை . உதைத்து உயிரூட்டிக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

ராத்திரி பத்து மணி நேர சாலை வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. ஆக்ஸிலேட்டரை 'விர்ர்ர்'ரென்று முறுக்கி விரட்டிக் கொண்டு போனான் அல்போன்ஸ்.

பாபு சொன்னது சரிதான்.

ஸ்கூட்டர் ஏதோ வெண்ணெயில் செய் பண்டம் மாதிரி வழுக்கிக் கொண் போயிற்று.

தெருமுனை வந்தது.

ஸ்கூட்டரை அரை வட்டம் அடித்து திருப்ப முயன்றான். தீபா முதுகைத் தொட்டாள்.

''அப்பா...''

''ம்...''

''ஸ்கூட்டர் ஜோராயிருக்கு... மெயின் ரோடு வரைக்கும் போய்ட்டு வரலாம்...''

''உங்கம்மா திட்டுவா...''

''நான் சொல்லிக்கிறேன் வா...''

''சரி...'' - ஸ்கூட்டரை பக்கவாட்டு ரோட்டில் திருப்பி மெயின் ரோட்டை நோக்கி விரட்டினான். ராத்திரி வேளை குளிர் காற்று அல்போன்ஸை தழுவியது.

ஸ்கூட்டம் வேகம் பிடித்து மெயின் ரோட்டை ஒரே நிமிஷத்தில் தொட்டு ப்ளோரசன்ட் சோடியம் வேபர் வெளிச்சத்தில் குளித்து பின் திரும்பியது.

''இனி வீட்டுக்கு போலாமா தீபா?''

''ம்...''

ஆக்ஸிலேட்டரை முறுக்கி வேகம் பிடித்தபோது ரோட்டின் குறுக்கே கிடந்த அந்த தேங்காய் சைஸ் கருங்கல் ஸ்கூட்டரின் முன்பக்க சக்கரத்தைத் தட்டிவிட - அல்போன்ஸ் பாலன்ஸ் தவறி - மறுபடியும் ஸ்கூட்டரின் ஆக்ஸிலேட்டரை கட்டுப் பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்குள் முழு வேகத்துடன் ரோடு டிவைடரின் தடுப்புச் சுவரின் மேல் மோதியது.

''த்த்தட்... ட்டீர்...''

ஸ்கூட்டரின் முன்பக்கம் சடசடவென்று நொறுங்க அல்போன்ஸ் ஒரு பக்கமும் தீபா

ஒரு பக்கமும் தூங்கியெறியப்பட்டு - ரத்தமாய் விழுந்தார்கள்.

ரோட்டின் எதிர் பக்க பேக்கரியில் டீ குடித்துக் கொண்டிருந்த நான்கைந்து பேர் கைகளில் வைத்திருந்த டீ டம்ளர்களை அப்படியே வைத்துவிட்டு ஓடி வந்தார்கள்.

2

ஹாஸ்பிடல்.

இன்டென்சிவ் கேர் யூனிட்டுக்கு வெளியே அழுது அழுது களைத்துப்போன கண்களோடு - சுவர்க்கு சாய்ந்து நின்றிருந்த முக்தாவை அந்த நர்ஸ் நெருங்கினாள்.

"இந்தாங்கம்மா..."

முக்தா நிமிர்ந்தாள்.

"உங்களை டாக்டர் கூப்பிடறார்..."

கண்களில் ஈரத்தை சேலைத் தலைப்பால் ஒற்றிக் கொண்டே வார்டின் மையத்தில் இருந்த டாக்டரின் அறையை நோக்கிப் போனாள்.

தலையைக் குனிந்து கொண்டு ஏதோ தீவிர யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த டாக்டர் ராஜ்மோகன் கதவைத் திறந்து கொண்டு உள்ளே வரும் முக்தாவைப் பார்வையில் வாங்கி எதிரில் இருந்த நாற்காலியைக் காட்டினார்.

"உட்கார்ம்மா."

முக்தா பயம் தடவிய கண்களோடு டாக்டரைப் பார்த்துக் கொண்டே நாற்காலியின் நுனியில் தயக்கமாய் உட்கார்ந்தாள்.

"டா...டாக்டர்... என் ...என் கணவரோட உயிர்க்கும் என் பொ...பொண்ணோட உயிர்க்கும் எ...எந்த ஆபத்தும் இல்லையே?"

டாக்டர் பெருமூச்சுவிட்டார்.

"இப்போதைக்கு என்னாலே எதுவுமே சொல்ல முடியாதம்மா... ரெண்டு பேருக்குமே தலையில பலத்த அடிபட்டிருக்கு. ஹெட் இன்ஜீரீஸ் அதிகம் செரிபரல் ஹெமரேஜ்... நாளைக்கு காலையில வரை பார்த்துட்டுதான் எதையுமே சொல்ல முடியும்..."

"டா...டாக்டர்..."

"பயப்படாதேம்மா... கடவுளை நல்லா பிரார்த்தனை பண்ணிக்க... நாங்க தர்ற ட்ரீட்மெண்ட்டைக் காட்டிலும் உன்னோட பிரார்த்தனையின் பலம் அதிகமாயிருந்தால்... அவங்களாலே உயிர் பிழைக்க முடியும்..."

முக்தா சேலைத் தலைப்பால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு அழுகையை அடக்க முயல -

டாக்டர் ராஜ்மோகன் மெல்லிய குரலில் கேட்டார்.

"ஏம்மா... உன்னோட கணவர் பேர் அல்போன்ஸ்தானே?"

"ஆ...ஆமா டாக்டர்..."

"உன்னோட பேர் முக்தா...?"

"ம்..."

"கலப்புக் கல்யாணமா...?"

“ஆமா...டாக்டர்...?”

“ரெண்டு வீட்லேயும் ஒத்துக்கிட்டாங்களா?”

“இ...இல்லை...”

“ரெண்டு பேர்க்கும் இதே ஊர்தானே?”

“ஆமா...டாக்டர்...”

“விபத்து பத்தி தகவல் கொடுத்தி யாம்மா...?”

“இல்லை...?”

“ஏன்...?”

“அவங்க வரமாட்டாங்க டாக்டர்...”

“அப்படி நீயே நினைச்சுகிட்டா எப்படீம்மா இது மாதிரியான சமயங்கள்லே பெத்தவங் பழைய கோபதாபத்தையெல்லாம் மனசு குள்ளே வெச்சிட்டிருக்க மாட்டாங்க. அவங்களுக்கு போன் இருக்கா... போ இருந்தா நெம்பர் குடும்மா... நான் போ பண்றேன்...”

“அவரோட அப்பா அம்மா வீட்ல போ இருக்கு.”

“நெம்பர்...?”

“டூ ஃபோர் த்ரி பைவ் டபுள் செவ நைன்.”

டாக்டர் நெம்பரை ஒரு பேப்ப குறித்துக் கொண்டே கேட்டார்.

“உன் மாமனாரோட பேர் என்ன...?”

“மைக்கேல் ராஜ்...?”

டாக்டர் டெலிபோனைத் தொ ரிஸீவரை எடுத்துக் கொண்டு டய

எண்களைத் தட்ட முக்தா விசும்பல் வெளியே வராமல் சேலைத் தலைப்பால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டாள்.

மறுமுனையில் ரிங் போக, டாக்டர் ரிஸீவர் எடுக்கப்பட காத்திருந்தார்.

நீண்ட நேர கத்தலுக்குப் பிறகு ரிஸீவர் எடுக்கப்பட்டது. தூக்கம் கெட்டுவிட்ட எரிச்சல் மறுமுனையில் ‘ஹலோ’வில் தெரிந்தது.

“ஹலோ... கேன்.ஐ.ஸ்பீக் வித் மிஸ்டர் மைக்கேல் ராஜ்...?”

“ஹோல்டிங்...”

“மிஸ்டர் மைக்கேல்ராஜ்...! நான் டாக்டர் ராஜ்மோகன் பேசறேன்... சொர்ணா நர்சிங் ஹோம்...”

“சொல்லுங்க... என்ன விஷயம்?”

“உங்க சன் அல்போன்ஸ் அவரோட டாக்டர் தீபா ரெண்டு பேரும் ஒரு ஸ்கூட்டர் விபத்துல சிக்கி கடுமையான காயத்தோடு என்னோட ஹாஸ்பிடலில் அட்மிட் ஆயிருக் காங்க... அல்போன்ஸ் மனைவி முக்தா... யாரோட உதவியும் இல்லாமே...”

டாக்டர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே -

மறுமுனையில் குரல் வெடித்தது.

“ஸாரி... ராங்க் நெம்பர்...”

“டொக்!”

ரிஸீவர் வைக்கப்படும் சத்தம் அதைவிட மாய்க் கேட்டது.

டாக்டர் தன் கையிலிருந்த ரிஸீவரை [illegible] விநாடிகள் வரை பார்த்துக் கொண்டி[illegible] விட்டு தொய்வாய் சாத்தினார். [illegible] அழுகையை நிறுத்திவிட்டு கேட்டாள்.

''என்ன டாக்டர் சொன்னாங்க...?''

''நீ சொன்னது சரிதாம்மா... அ[illegible] ரொம்ப கோபத்துல இருக்காங்க.''

''என்னோட அப்பா அம்மாவுக்கு அ[illegible] களைக் காட்டிலும் கோபம் அதிகம் டாக்[illegible]

''உங்களுக்கு கல்யாணமாகி [illegible] வருஷத்துக்கு மேலாச்சு இல்லையா?''

''ஆமா டாக்டர்...''

''இவ்வளவு வருஷம் ஆகியுமா.... [illegible] ஆறலை... ஆச்சர்யமாயிருக்கே...''

''அதெல்லாம் என்னிக்கோ அ[illegible] போன உறவுகள் டாக்டர். இனிமே ஒட்[illegible]

''உன்னோ கணவருக்கு [illegible] வேலை...?''

''எல்லோரா எக்யூப்மெண்ட்ஸில் அ[illegible] டன்ட் ஸேல்ஸ் மானேஜர்.''

''உன்னோட கணவருக்கு நெரு[illegible] ஃப்ர்ண்ட்ஸ் யாராவது இருக்காங்களா...?''

''ஒருத்தர் இருக்கார். பேரு புவ[illegible] வரன்.''

''டொக்...டொக்...''

கதவு வேகமாய் தட்டப்பட்டது.

''எஸ்...''

நர்ஸ் ஒருத்தி எட்டிப் பார்த்தாள். [illegible] முகம்.

[illegible]?'' டாக்டர் கேட்டார்.

''[illegible]டாக்டர் அந்தப் பொண்ணு... [illegible]?''

''[illegible]?''

''[illegible]!''

3

[illegible]காலை ஐந்தரை மணி.

[illegible] பெருக்கி நீர் தெளித்து ஒரு [illegible] போட்டு முடித்த அகிலம் மூட்டு [illegible] கொண்ட அவஸ்தையோடு உள்ளே [illegible]யைப் போர்த்துக் கொண்டு [illegible]ருந்து வெளிப்பட்டார். [illegible] வயது சக்கரபாணி.

''[illegible]... பால் வாங்கிட்டு வந்துட [illegible]''

''[illegible] பனியில் நீங்க எதுக்காக [illegible]?''

''[illegible]க்காரி... காலை நேரத்துல பனி [illegible] வெய்யிலா அடிக்கும். ஃபில்டர்ல [illegible]போட்டு வை. பால் பாக்கெட் [illegible] வந்துடறேன்...''

''[illegible] போங்க... ரோட்ல நாலைஞ்சு [illegible] பள்ளம் தோண்டி வெச்சிருக் [illegible]''

''[illegible] தெரியாதா என்ன?''

சக்கரபாணி பால் கூப்பன் அட்டையோடு குளிருக்கு இதமாய் சால்வையை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு வீட்டைவிட்டு வெளியே வந்தார்.

அகிலம் உள்ளேயிருந்து குரல் கொடுத்தாள்.

''பால் பூத்துல கூட்டமா இருந்தா வந்துருங்க... ஒரு அரை மணி நேரம் கழிச்சு போய் வாங்கிக்கலாம்...''

''ம்... பார்க்கிறேன்...''

சின்ன காம்பௌண்ட் கேட்டைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்தார். வைகறையின் குளிர் காற்று முகத்தில் மோதியது.

நடந்தார்.

தெரு விளக்குகள் இன்னமும் மின் சாரத்தை சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தது. தெரு முனையில் பால்பூத் காடா விளக்கு வெளிச் சத்தில் ஒரு சின்ன கும்பலோடு தெரிந்தது.

வேகமாய் நடைபோட்டவரை அந்த குரல் இழுத்து நிறுத்தியது.

''அய்யா...''

நின்றார்.

ரோட்டோர இருட்டிலிருந்து அந் உருவம் வெளிப்பட்டு நிற்க - சக்கரபா பார்வையை உன்னிப்பாக்கிக் கேட்டார்.

''யாரது?''

''அய்யா... நான்தாங்க... ஆட் மொபைல்ஸ் பாபு...''

சக்கரபாணி மலர்ந்தார்.

''ஓ...நீயா? என்ன காலங்கார்த்தாலே இந்தப் பக்கம்...''

பாபு தயங்கினான்.

''அ...அய்யா... வ...வந்து...''

''என்ன சொல்லு...''

''ஒரு மோசமான சம்பவம் நடந்து போச்சுங்கய்யா...''

''மோசமான சம்பவமா?''

''ஆமாங்கய்யா...! நேத்து ராத்திரி உங்க மாப்பிள்ளை ஓட்டிக்கிட்டு போன ஸ்கூட்டர் ஆக்ஸிடென்ட்டாகி அவருக்கும் பின் சீட்ல உட்கார்ந்துகிட்டு போன உங்க பேத்திக்கும் பலத்த காயம். ஹாஸ்பிடல்ல அட்மிட் பண்ணி ட்ரீட்மெண்ட் கொடுத்தும்... பேத்தியைக் காப்பாத்த முடியலை... உங்க மாப்பிள்ளை யோட நிலைமையும் இப்போ கவலைக் கிடமாத்தான் இருக்கு... தவிர...''

சக்கரபாணி பாபுவை கையமர்த்தினார்.

''கொஞ்சம் இருப்பா...! நீ பாட்டுக்கு மாப்பிள்ளை பேத்தி ஆக்ஸிடெண்ட் அது இதுன்னு பேசிட்டு போனா என்ன அர்த்தம். எனக்கு பொண்ணே கிடையாது. அப்புறம் எப்படி மாப்பிள்ளை வருவான்...? நீ யார் டுக்கோ போய் சொல்ல வேண்டிய லை தப்பான இடத்துக்கு வந்து சொல்லிட்டிருக்கே...''

பாபு திடுக்கிட்டான்.

''அய்யா... உங்க பொண்ணு முக்தா...?''

''முக்தாவா...? அவ பத்து வருஷத்துக்கு முந்தியே செத்துப்போயிட்டாளே...?''

‘‘அய்யா பழசையெல்லாம் மனசுல வெச்சுக்காமே... நீங்க உங்க பொண்ணு வீட்டுக்கு வரணுமய்யா... மகளை பறி கொடுத்துட்டு அவங்க துடிக்கிற துடிப்பைக் கண் கொண்டு பார்க்க முடியலை. ஆறுதல் சொல்லக்கூட பக்கத்துல யாரும் இல்லீங்கய்யா...’’

சக்கரபாணி புன்னகைத்தார்.

“நீ தப்பான விலாசத்துக்கு வந்து தகவல் சொல்லிட்டிருக்க தம்பி... எனக்கு உன் கூட பேசிட்டிருக்க நேரமில்லை...பால் பூத்துல கூட்டம் சேர்ந்துட்டா... அப்புறம் க்யூ வரிசையிலே நிக்க வேண்டி வந்துரும்... நான் வர்றேன் தம்பி...’’

‘‘அ...அய்யா...’’

அவர் நடக்க ஆரம்பித்துவிட்டார். பாபு
கெஞ்சும் குரலோடு பின்தொடர்ந்தான்.

‘‘அய்யா... எல்லாம் என்னால வந்தத
தான். ஸ்கூட்டரை அவசர அவசரமா ரிப்பே
பார்த்து ராத்திரி கொண்டு போய் வலு
கட்டாயமா குடுத்து அவ்வளவு பெரி
விபரீதம் நடக்க காரணமா இருந்துட்டேன்...

நடந்துக் கொண்டிருந்த சக்கரபாண
நின்றார்.

“இதோ பார்... கடந்த பத்து வருஷ கால
எனக்கு இருக்கிற ஒரேயொரு உறவு என்னே
பொண்டாட்டிதான். உறவுன்னு சொல்லி
வேற யாரும் கிடையாது.’’

பாபு சற்றே பதற்றப்பட்டான்.

‘‘அய்யா! உங்களுக்கு இவ்வளவு
மனசு கூடாது.’’

‘‘இங்க நின்னுட்டு டயத்தை வேஸ்ட் பண்ணாதே...! நீ சொன்ன அந்த முக்தாவுக்கு வேண்டிய சொந்தக்காரங்க அவ புருஷன் சைடுல நிறைய பேர் இருப்பாங்க... போய் அவங்களுக்கெல்லாம் தகவல் சொல்லு...’’

“அ...அய்யா... அந்தப் பக்கத்திலிருந்தும் யாரும் வரல்லீங்கய்யா...?’’

சக்கரபாணி கேலியாய் ‘உச்’ கொட்டினார்.

“அடப்பாவமே... அப்படியா சங்கதி...? இனி வேற வழியில்லை... தெருவில் இருக்கிற தெரிஞ்ச ஆட்களை வெச்சுகிட்டுதான் காரியத்தை நடத்தணும்...’’

“அய்யா...! நீங்க கொஞ்சம் பெரிய மனசு பண்ணி...’’

‘‘எனக்கு இருக்கிற மனசை பெரிசெல்லாம் பண்ண முடியாது... போய்ட்டு வா தம்பி...’’

சக்கரபாணி சொல்லிவிட்டு பால்பூத்தை நோக்கி வேகமாய் நடக்க ஆரம்பித்துவிட -

பாபு போகிற அவ்வரையே அதிர்ந்து போய்ப் பார்த்தான்.

‘இப்படியும் ஒரு மனிதரா?’

4

பத்து வயது தீபா போட்டோவில் மாலையோடு சிரிக்க அந்தப் போட்டோவையே வெறித்துப் பார்த்தபடி உட்கார்ந்திருந்த முக்தா வாசலில் பைக் சத்தம் கேட்டு கலைந்தாள்.

அல்போன்ஸின் நெருங்கிய நண்பன் புவனேஷ்வரன் உள்ளே வந்து கொண்டிருந்தான்.

சேலைத் தலைப்பால் கலங்கிய கண்களை அவசர அவசரமாய் ஒற்றிக் கொண்டு எழுந்தாள்.

''வாங்க...''

''என்ன சிஸ்டர்... நீங்க இன்னுமா ஹாஸ்பிடலுக்கு கிளம்பலை...''

''கி...கி...கிளம்பணும்...''

''தீபாவோட போட்டோவைப் பார்த்து அழுதுட்டிருந்தீங்க போலிருக்கு...?''

முக்தாவின் சேலைத் தலைப்பு தன்னிச்சையாய் அவளுடைய வாய்க்கு போக-

புவனேஷ்வரன் ஒரு பெருமூச்சோடு தோள்களைக் குலுக்கினான்.

''இதோ பாருங்க சிஸ்டர். உங்க துக்கம் பெரிசுதான்! ஒத்துக்கறேன். ஆனா அதிலேயே ஆழ்ந்து போயிடக்கூடாது. போன சின்ன உயிரைப் பத்தியே நினைச்சுட்டிருந்தா பெரிய உயிரை எப்படி காப்பாத்தறது...? இப்ப டாக்டரை பார்த்துப் பேசிட்டுத்தான் வர்றேன்... அல்போன்ஸுக்கு நாளைக்குக் காலையிலே மூளைப் பகுதியில் ஒரு மேஜர் ஆபரேஷன் செய்ய வேண்டியிருக்காம். அது சம்பந்தமா உங்ககிட்டே பேசணுமாம்...''

''டாக்டர் எந்த ஆபரேஷனைப் பண்ணினாலும் சரி அதுக்காக என்னைக் கேக்க வேண்டிய அவசியமே இல்லை...''

''டாக்டர்கிட்ட நானும் பேசிட்டேன். இன்னிக்கு மத்தியானம் மூணு மணிக்குள்ளே

ஆபரேஷன் ஃபீஸ் அம்பதாயிரத்தைக் கட்டச் சொல்றார்...''

''அம்பதாயிரமா...?''

''ம்...''

''பேங்க்ல அவ்வளவு பணம் இருக்காதே...''

''எவ்வளவுதான் இருக்கு...?''

''பதினஞ்சாயிரம்...''

''காணாதே... சிஸ்டர்...? டாக்டர் கட்டச் சொல்றது அம்பதாயிரத்தை...''

''உ...உங்... கி...கிட்ட.... ஏதாவது...?''

''என்கிட்ட ஒரு பத்தாயிரம் தேறும். அவ்வளவுதான். மீதி இருபத்தஞ்சாயிரம் வேணுமே...?''

''கம்பெனியில கேட்டா தரமாட்டாங்களா?''

''கேட்டுப் பாருங்களேன்...''

முக்தா எழுந்தாள்.

புவனேஷ்வரன் சொன்னான்.

''நான் காலையிலிருந்து இன்னும் என் வீட்டுக்குப் போகலை... வீட்டுக்குப் போய் தலையைக் காட்டிட்டு ஹாஸ்பிடலுக்கு வந்துடறேன்... நீங்க ஆபீஸுக்குப் போய் பணத்துக்கு ஏற்பாடு பண்ணிட்டு ஹாஸ்பிடலுக்கு வந்துடுங்க...''

முக்தா தலையை ஆட்ட புவனேஷ்வரன் வாசலில் நிறுத்தியிருந்த பைக்கை நோக்கிப் போனான்.

5

எல்லோரா எக்யூப்மெண்ட்ஸ் கம்பெனி அந்தக் காலை பதினோரு மணி வேலையில் டெலிபிரிண்டர் கத்தல்களோடு சுறுசுறுப்பாய் இருந்தது. ரிசப்ஷனிஸ்ட் பெண் முக்தாவைப் பார்த்ததும் - புரிந்து கொண்டதற்கு அடையாள மாய் சின்னதாய் ஒரு சிநேகப் புன்னகை பூத்து மெல்லிய குரலில் கேட்டாள்.

''இப்போ... அல்போன்ஸ் எப்படி யிருக்கார்...?''

''அதே... கோமா ஸ்டேஜ்தான்... ஒரு ஆபரேஷன் பண்ணனும்னு டாக்டர் சொல்லி யிருக்கார்...''

''இங்கே யாரையாவது பார்க்க வந்தீங்களா...?''

''ஜி.எம்.மை பார்க்கணும்...''

''அவர் வெளியே போயிருக்கார்... ஏ.ஜி.எம். இருக்கார். பார்க்கறீங்களா...?''

''ம்...''

''ரிசப்ஷனிஸ்ட் இண்டர்காமை சுழற்றி யாருடனோ பேசிவிட்டு முக்தாவைப் பார்த்தாள்.

''ஏ.ஜி.எம்மை நீங்க பார்க்கலாம். ரெண்டாவது மாடியில் மூன்றாவது ரூம்.''

அவளுக்கு நன்றி சொல்லிவிட்டு பக்கத்து மாடிப்படிகள் வழியாக இரண்டாவது மாடிக்குப் போய் - கதவு சாத்தப்பட்டிருந்த

மூன்றாவது அறைக்கு முன்பாய் நின்று கதவை மெல்லத் தட்டினாள்.

உள்ளேயிருந்து குரல் வந்தது.

''ப்ளீஸ் கம் இன்...''

முக்தா கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே போக ஐம்பது வயது ஏ.ஜி.எம். ஆகாய வர்ண ஃபுல் சூட்டில் நரை கிருதாவோடு பார்வைக்கு கிடைத்தார்.

''வணக்கம் ஸார்...''

''வாம்மா உட்கார்...'' ஏ.ஜி.எம். பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஃபைலை தள்ளி வைத்து விட்டு எதிரே இருந்த ஃபைபர் நாற்காலியைக் காட்டினார்.

முக்தா சேலைத் தலைப்பை இழுத்துப் போர்த்திக் கொண்டு தயக்கமாய் நுனி நாற்காலியில் உட்கார்ந்தாள்.

''அல்போன்ஸுக்கு இப்போ எப்படீம்மா இருக்கு?''

''அ...அதே கோமா ஸ்டேஜ்தான் ஸார்...''

''டாக்டர் என்ன சொல்றார்...?''

''உ...உடனடியா ஒரு ஆபரேஷனைப் பண்ணினா கோமா ஸ்டேஜிலிருந்து அவரை மீட்டுடலாம்ன்னு சொல்றார்...''

''ஆபரேஷனை பண்ணும்படியா சொல்ல வேண்டியதுதானே?''

''வ...வந்து... ஆபரேஷனுக்கு பணம் நிறைய செலவாகும் போலிருக்கு...''

ஏ.ஜி.எம். புன்னகைத்தார். ''இந்த நேரத்துல பணத்தைப் பார்த்தா முடியுமாம்மா...

எவ்வளவு பணம் செலவானாலும் பண்ண வேண்டிய ஆபரேஷனை பண்ணினாத் தானே... உயிரைக் காப்பாத்த முடியும்...?''

''அதுக்காகத்தான் இங்கே வந்திருக் கேன்...! அவருக்கு சேரவேண்டிய பி.எஃப் பணம் உடனடியா என் கைக்கு கிடைச்சா பரவாயில்லை ஸார். இன்னிக்கே ஆபரேஷனுக் காக அம்பதாயிரம் ரூபாயை டாக்டர் கட்டச் சொல்லியிருக்கார்.''

ஏ.ஜி.எம் தன் முகத்தில் இருந்த கண்ணாடியை சற்றே ஆச்சரியத்தோடு கழற்றினார்.

''பி.எஃப் பணம் வாங்க வந்தியாம்மா?''

''ஆமா...ஸார்...''

ஏ.ஜி.எம். தயங்கிவிட்டு கேட்டார்.

''உன்னோட கணவர் அல்போன்ஸ் சில முக்கியமான விஷயங்களை உன்கிட்ட சொல்றதில்லைன்னு நினைக்கிறேன்...''

''ஸ...ஸார்... நீங்க என்ன சொல்றீங்க...?''

''பி.எஃப் பணம். ரெண்டு லட்சத்துல ஒன்றரை லட்சம் போன மாசம் தான் லோன் எடுத்திருக்கார்.

''எ...என்னது...?''

''ஆமாம்மா... ஏதோ அவசரத் தேவைக் காக பணம் வேணும்ன்னு சொல்லி பி.எஃப்ல லோன் கேட்டு அப்ளிகேஷன் கொடுத்தார். நான்தான் சாங்ஷன் பண்ணினேன்.''

''ஒன்றரை லட்சமா...?''

''ஆமா...''

''இருக்காது ஸார்...''

''என்னம்மா...நீ உனக்கு விஷயம் தெரியலைங்கிற காரணத்துக்காக வாங்கின லோன் இல்லாமே போயிடுமா...?''

முக்தா நொறுங்கிப் போய் உட்கார்ந்து விட ஏ.ஜி.எம் இண்டர்காமில் பேசி அக்கௌண்டன்ட் ஆபீஸரை வரவழைத்தார். அவர் வந்தார்.

''மிஸ்டர் சீனிவாசன்! உட்காருங்க...''

அவர் உட்கார - ஏ.ஜி.எம் கேட்டார்.

''இவங்க மிஸஸ் அல்போன்ஸ். தெரியுதா?''

''தெரியும் ஸார்...''

''அல்போன்ஸோட பி.எஃப் பணம் வேணும்ன்னு கேட்டுகிட்டு வந்திருக்காங்க...''

''அவர்தான் ஏற்கெனவே லோன் வாங்கிட்டாரே...?''

''அதைத்தான் நானும் இப்போ சொல்லிட்டிருக்கேன். அவர் போன மாசம் எந்த தேதியில் பி.எஃப் பணம் வாங்கி யிருக்கார் மிஸ்டர் சீனிவாசன்...?''

''மூணாம் தேதி ஸார்...''

''எதுக்காக பணம் வாங்கினார்ன்னு தெரியுமா?''

''தெரியாது சார்... ஏதோ அவசரத் தேவைன்னு சொன்னார்... நான் வற்புறுத்தி கேட்கலை...''

ஏ.ஜி.எம் முக்தாவின் இருட்டடித்த முகத்தை ஏறிட்டார். ''இதோ பாரம்மா...

உனக்குத் தெரியாமே... அல்போன்ஸ் யார் கூடவாவது சேர்ந்து ஏதாவது ஒரு பிஸினஸை ஸ்டார்ட் பண்ணியிருக்கலாம்... அவரோட நெருங்கின ஃப்ரண்ட்ஸ் கிட்ட விசாரிச்சு பாரம்மா...''

முக்தா கனத்த இருதயத்தோடு தலை யாட்டினாள். ஏ.ஜி.எம்.தொடர்ந்தார்.

''பி.எஃப் லோன்ல இன்னும் அம்பதாயிரம் ரூபாய் பாலன்ஸ் இருக்கு... அதை வேணும்ன்னா தரச் சொல்றேன். வாங்கிக் கிறியாம்மா...''

''ம்...''

''சீனிவாசன்! உடனடியா பணத்தைக் கொடுக்க ஏற்பாடு பண்ணுங்க... எந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டும் பேமெண்ட்ல டிலே வேண்டாம்...''

''எஸ்...ஸார்...''

அந்த சீனிவாசன் நாற்காலியைத் தள்ளிக்கொண்டு வேகமாக எழுந்தார். அவர் வெளியேறியதும் ஏ.ஜி.எம் முக்தாவிடம் நிமிர்ந்தார்.

''அல்போன்ஸ் பி.எஃப் பணத்தை எடுத்தது ஒரு வீட்டு மனை வாங்கறதுக்காகக் கூட இருக்கலாம்... அதை உன்கிட்ட சொல்லாமே சர்ப்ரைஸாகக்கூட வெச்சிருக்க லாம்...''

முக்தாவின் குரல் தழுதழுத்தது. ''க...கடந்த பத்து வருஷ காலத்துல அவர் என்கிட்ட எதையும் மறைச்சது கிடையாது ஸார்... அவர் மனசுக்குள்ளே எந்த ரகசியமும் தங்காது...''

''அவரோட நெருங்கின ஃப்ரெண்ட்ஸ் கிட்ட விசாரிச்சு பாரம்மா... வாங்கின பி.எஃப் பணம் எதுக்காகங்கிற விபரம் தெரியும். அப்படி விசாரிக்கிறதுக்கு சங்கோஜமா இருந்தா அல்போன்ஸுக்கு சுயநினைவு திரும்பினதும் அவர்கிட்டயே கேளு...''

6

ஆபரேஷன் தியேட்டருக்கு வெளியே சுவரோரமாய் போடப்பட்டிருந்த நாற்காலி யொன்றில் தலையைப் பிடித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்த முக்தா தனக்கு எதிரே யாரோ வந்து நிற்பதை உணர்ந்து நிமிர்ந்தாள்.

புவனேஷ்வரன்.

கண்களில் ஈரத்தை அவசர அவசரமாய் சேலைத் தலைப்பால் ஒற்றிக் கொண்டே எழுந்து நின்றாள்.

''இப்பத்தான் அவரை தியேட்டருக்கு கொண்டு போயிருக்காங்க...''

''பணம் கட்டிட்டீங்களா...?''

''ம்...''

''எப்படி அரேன்ஜ் பண்ணீங்க...?''

''அவரோட ஆபீஸ்ல கொடுத்தாங்க.''

''நான் பத்தாயிரம் கொண்டு வந்திருக் கேன்.''

''இப்ப பணம் வேண்டாம். தேவைப் படறப்ப கேட்டு வாங்கிக்கறேன்...''

''நீங்களே வெச்சுக்குங்க... ஏதாவ[illegible] ஆத்திர அவசரத்துக்கு உதவும்...''

முக்தா வாங்கிக் கொண்டு தயக்கமா[illegible] குரலில் சொன்னாள். ''உங்ககிட்ட கொஞ்[illegible] பேசணும்...''

புவனேஷ்வரன் நெற்றியைச் சுருக்[illegible]னான்.

''என்ன... பேசணும்...?''

''வாங்க அப்படி போயிடலாம்.''

வராந்தா ஓரத்துக்குப் போய் நின்[illegible] கொண்டார்கள். முக்தா சில விநாடிக[illegible] தலைகுனிந்துவிட்டு நிமிர்ந்தாள்.

''இன்னிக்கு அவரோட பி.எஃப் பண[illegible] வாங்க ஆபீஸுக்கு போனப்ப ஒரு உண்[illegible] தெரிஞ்சது...''

''என்ன உண்மை...?''

''அவர் போன மாசமே பி.எஃப் பணத்[illegible] லோன் போட்டு ஒன்றரை லட்ச ரூபா[illegible] எடுத்திருக்கார்...''

''எ...என்னது... அல்போன்ஸ் பண[illegible] எடுத்திருக்கானா...? எதுக்கு...?''

''தெரியலை...''

''எதுக்குன்னு ஆபீஸ்லே சொல[illegible]யிருப்பாங்களே...?''

''அவங்களுக்கும் தெரியலை...''

''பணம் எவ்வளவுன்னு சொன்னீங்க?''

''ஒன்றரை லட்சம்...''

''அவ்வளவு பணத்துக்கு அப்படியென்[illegible] செலவு...?''

''தெரியலையே...உங்களுக்கு ஏதாவது [illegible]ருக்குமோன்னு நினைச்சேன்...''

''அப்படி தெரிஞ்சிருந்தா... நீங்க [illegible] பணம் கட்ட சிரமப்பட்ட [illegible] பி.எஃப் பணத்தைப் பத்தி [illegible]ருப்பேனே?''

முக்தா பெருமூச்சுவிட்டாள்.

''ஒரே குழப்பமாயிருக்கு...''

''ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் பணத்தை [illegible] அல்போன்ஸ் உடனே அதை [illegible] போட்டிருக்கணும்... இல்ல [illegible] ஏதாவது ஒரு இடத்துல [illegible] வெச்சிருக்கணும்...''

''வீட்ல பார்த்துட்டேன்... இல்லை...''

''பேங்க்ல...''

''அவர் அக்கௌண்ட் வெச்சிருக்கிற [illegible] கேட்டுப் பார்த்துட்டேன். பணம் [illegible] போடலை...''

''ஆச்சர்யமாயிருக்கே...! அப்படீன்னா [illegible] வாங்கி உடனடியா யார்க்காவது [illegible]ருக்கணும்...''

''என்கிட்டே சொல்லாமே... எனக்குத் [illegible] அவர் யார்க்கும் பத்து ரூபாயைக் [illegible]...''

''உங்ககிட்டே சொல்ல முடியாத [illegible] இருந்தா?''

முக்தா திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தாள்.

''நீங்க என்ன சொல்றீங்க...?''

''ஸாரி சிஸ்டர்... ஏதோ வாய் தவறி [illegible] வெளியே வந்துருச்சு...''

முக்தா புவனேஷ்வரனையே உற்று [illegible]
பார்த்தாள்.

''நோ... உங்க மனசுக்குள்ள இருக்கிற [illegible] உண்மை வெளியே வரப் பார்க்குது... [illegible] சொல்ல வந்தீங்க... சொல்லுங்க.''

''இல்ல சிஸ்டர் அப்படி எதுவும் இல்லை [illegible]

''நான் ஒத்துக்க மாட்டேன். [illegible] விஷயம் எதுவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை [illegible] சொல்லுங்க...''

''ஒண்ணுமில்லை... சிஸ்டர்...''

''ஏதோ இருக்கு... அவரைப் பத்தின [illegible] ஒரு விஷயத்தை என்கிட்டே மறைக்க [illegible] பார்க்கறீங்க...?''

''அது...வந்து...வந்து...''

''ப்ளீஸ்... அவரைப் பத்தின [illegible] ரகசியத்தையும் இந்த நிலைமையில மறைக்க [illegible] நினைக்கிறது சரியில்லை...''

புவனேஷ்வரன் தயங்கிவிட்டு தொடர்ந்[illegible] தான்.

''சொன்னா... அது உங்களு[illegible] அதிர்ச்சியா இருக்கும் சிஸ்டர்...''

''பரவாயில்ல சொல்லுங்க... உயிரு[illegible] உயிரான பொண்ணை இழந்துட்டு அவ[illegible] நடைபிணமா பார்த்துட்டிருக்கிற [illegible] அதிர்ச்சியை விடவா...?''

''சிஸ்டர்...! அல்போன்ஸுக்கும் [illegible] சேரியில் இருக்கிற ஒரு பொண்ணுக்கும் [illegible]

''ம்... சொல்லுங்க...''

''தொடர்பு இருக்கிறதா கேள்வி[illegible] பட்டேன்.''

[illegible] முகம் இறுகினாள்.

''[illegible] அந்தப் பொண்ணு...?''

''[illegible] தெரியாது...''

''[illegible] பார்த்தது இல்லை?''

''[illegible]''

''[illegible] யார் சொன்னது...?''

''[illegible] ஆபீஸ்ல வேலை செய்யற [illegible] அல்போன்ஸையும் அந்தப் [illegible] ரெண்டு மூணு தடவை [illegible] பார்த்திருக்கானாம்...''

''[illegible] உங்க ஃப்ரெண்ட் கிட்ட [illegible]...?''

''[illegible]...''

''[illegible]...?''

''[illegible] தயக்கமாயிருந்தது...''

''[illegible] தயக்கம்? ஒரு ஃப்ரெண்ட் [illegible] செய்யும்போது அதை கண்டிக்க [illegible] உங்களுக்கு இருக்கே?''

''[illegible]தான்... ஒத்துக்கறேன்... [illegible] தடவை அல்போன்ஸை [illegible] கேட்கலாம்னு நினைப்பேன். [illegible] வராது...''

[illegible] மௌனத்துக்குப் பின் முக்தா [illegible] கேட்டாள்.

''[illegible] அந்தப் பொண்ணுக்குத் [illegible] ஃப்ரெண்ட் கொடுத்திருப்பார்னு [illegible]...?''

''[illegible]...''

"அந்தப் பொண்ணு [illegible] கண்டுபிடிக்க உங்களால முடியுமா...?"

"ஆபீஸ் ப்யூனைக் கேட்கனும் [illegible] அவன்தான் அந்தப் பொண்ணைப் பார்த்[illegible] கான்... நாளைக்குக் காலையில கே[illegible] சொல்றேன்...இல்லேன்னா அவன[illegible] இங்கே கூட்டிட்டு வர்றேன்... பொண்[illegible] யார்ன்னு தெரிஞ்சா நீங்களும் நா[illegible] போய்ப் பார்ப்போம்."

"புவனேஷ்வரன்!"

"சொல்லுங்க சிஸ்டர்..."

"உங்க ஃப்ரெண்ட் ஒரு பொண்ணு [illegible] சுத்தியிருப்பார்ன்னு நீங்க நி[illegible] கிறீங்களா...?"

"அல்போன்ஸ் அந்த மாதிரியான [illegible] இல்லை. உங்க மேல உயிரையே வெச்[illegible] இருக்கான். ஆனா அந்த பி.எஃப் [illegible] விவகாரத்தை பார்க்கும்போது அப்படியி[illegible] மோன்னு நினைக்கத் தோணுது. எது[illegible] விசாரிச்சுப் பார்த்துடலாம் சிஸ்டர்..."

முக்தா அனலாய் பெருமூச்சொ[illegible] விட்டபடி பக்கத்தில் இருந்த சுவ[illegible] சாய்ந்து கொண்டாள்.

சில சமயம் அல்போன்ஸ் ஜாலி[illegible] மூடில் இருக்கும்போது இப்படியொ[illegible] வார்த்தையை சொல்வான்.

"சின்ன வீடுன்னாலே ஒரு [illegible] இருக்கத்தான் செய்யுது..."

"போய் செட்டப் பண்ணுங்களேன். [illegible] வேண்டாம்னு சொன்னது?"

[illegible] ஒன்னு பார்த்துட்டிருக்கேன்."

"[illegible] வேணும்ன்னா ஹெல்ப் [illegible]?"

"[illegible]...! பேஷாய்...!"

[illegible] மனசைக் கீற - கண்களில் நீர் [illegible] நிரும்பியது.

"[illegible] சிஸ்டர்... அந்தப் பொண்ணு [illegible] கண்டுபிடிச்சு பணத்தை வாங்கிட [illegible]"

"[illegible] பணம் மட்டும் இல்லை [illegible]... அவர் மேல் நான் [illegible] நம்பிக்கை..."

[illegible]களில் நீர் வழிந்து தெறித்தது.

7

[illegible] காலை ஒன்பது மணி.

[illegible] ராஜ்மோகன் அறைக்குள் [illegible] முக்தா. அவர் கவலையான குரலில் [illegible] கொண்டிருந்தார்.

"[illegible] பாரம்மா...! உன்னோட [illegible] நேத்து ராத்திரி பண்ணிய [illegible] முழு வெற்றின்னு சொல்ல [illegible] நான் எதிர்பார்த்த ரிசல்ட் [illegible]... கோமா ஸ்டேஜிலிருந்து அவர் [illegible] மூளைப்பகுதியில் இன்னுமொரு [illegible] பண்ண வேண்டி வரலாம்."

"[illegible]க்டர்..."

''பணம் நிறைய செலவாகலா [illegible] ஆபரேஷனுக்கு பின்னாடி பேஷண்ட [illegible] மருந்துகளை மூணு மாசம் [illegible] தொடர்ந்து சாப்பிட்டு வரவேண்டியிருக்[illegible] அந்த மருந்துகளை சிங்கப்பூரிலிருந்[illegible] வரவழைக்கணும்... அதுக்கெல்லாம் [illegible] கிட்ட பணவசதி இருக்காம்மா...?''

முக்தா குரல் தழுதழுத்தாள்.

''எப்படியும் பணத்துக்கு [illegible] பண்ணிடுவேன் டாக்டர்...''

''இப்ப... இப்படி சொல்லிட்டு ஆபரே[illegible] பண்ணப்போற நேரத்துல பணம் இல்லே[illegible] சொல்லி கையை விரிச்சுடக்கூடாது.''

''பணம் எவ்வளவு செலவாகும் டாக்[illegible]''

''கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம்...''

முக்தாவுக்கு மார்பு அடை[illegible] கொண்டது.

லட்ச ரூபாய்!

''சரி பண்ண முடியுமா?''

படபடப்பில் இருதயம் துடித்தது.

''இனியொரு ஆபரேஷனை பண்[illegible] அவர் நிச்சயமா குணமாயிடுவாரா டாக்[illegible]''

''அதையும் உறுதியா சொ[illegible] முடியாதும்மா... ஏன்னா ஆபரேஷன் செ[illegible] போறது நானில்லை... வேலூரிலிருந்து [illegible] டாக்டர்... அவர்தான் ஆபரேஷனோட [illegible] ரேட்டை தீர்மானம் பண்ணுவார்...''

டாக்டர் இன்டர்காமில் வந்த [illegible] செய்தியைக் கேட்டு பேஷண்ட்டை பா[illegible]

[illegible] முக்தா பாறையாய் இறுகிவிட்ட [illegible] வெளியே வந்தாள்.

[illegible] ஒரு நாற்பது வயது [illegible] நபரும் சுவரோரமாய் [illegible] பார்த்துவிட்டு - வேக [illegible] நெருங்கினாள்.

[illegible] சொன்னான்.

''[illegible] என்னோட ஆபீஸ் ப்யூன் [illegible]''

''[illegible]''

[illegible] ட்டான்.

[illegible] விழிகளோடு கேட்டாள்.

''[illegible] யார்ன்னு உனக்குத் [illegible]''

''[illegible] யாரு... என்ன பேரு... [illegible] எனக்கு தெரியாதம்மா. [illegible] செய்யற இடம் எனக்குத் [illegible]''

''[illegible]?''

''[illegible] 'வாத்வா'ன்னு ஒரு [illegible] கம்பெனியில் வேலை [illegible]''

''[illegible] எங்கே இருக்கு?''

''[illegible] பிஃப்த் கிராஸ் [illegible]''

''[illegible] எப்படியிருப்பா...?''

''[illegible] சிவப்பா லட்சணமா [illegible] இருக்கும்...''

‘‘முக்தா புவனேஷ்வரனிடம் [illegible]
னாள்.

‘‘போய் பார்க்கலாமா?’’

‘‘ம்...கண்டிப்பா பார்த்தாகணும் [illegible] ஆபீஸுக்குக்கூட அரை [illegible] போட்டுட்டேன்...’’’

‘‘இவரையும் கூட்டிக்கலாமா...?’’

‘‘அடையாளம் தான் தெரியலே [illegible] போய் பார்த்து பேசிக்கலாம்... [illegible] கிளம்பு...’’

‘‘வர்றேங்கம்மா...’’ அவன் [illegible] கும்பிட்டுவிட்டு வாசலை நோக்கி [illegible] முக்தா புவனேஷ்வரனை ஏறிட்டாள் [illegible]

‘‘அவளோட ஆபீஸுக்கே போ [illegible] துனால எந்தப் பிரச்னையும் வந்து [illegible]

‘‘ஆபீஸ்ல வெச்சு எதை [illegible] வேண்டாம். வெளியே கூட்டி [illegible] பேசுவோம்... சிஸ்டர்...’’

‘‘அவகிட்ட நீங்கதான் பேசணும் [illegible]

‘‘நான் பேசிக்கிறேன்...நீங்க [illegible] நின்னுட்டிருந்தா போதும்.’’

இருவரும் வெளியே வந்து ஒரு [illegible] பிடித்தார்கள்.

8

சாந்தி காலனியில் வாத்வா [illegible] மேஃப்ளவர் மரங்களுக்குப் [illegible] தெரிந்தது. இரண்டு மாடிக் கட்டிட [illegible]

[illegible] னும் முக்தாவும் ஆட்டோ [illegible] இறங்கினார்கள்.

‘‘[illegible] இருப்பா...’’

[illegible] டு உள்ளே போக - கம்பெனி [illegible] டெலிபோன் ஆபரேட்டர் ஏதோ [illegible] படித்தபடி ஹாய்யாய் [illegible]

[illegible] அவளை சமீபித்தான்.

‘‘[illegible]’’

[illegible] நிமிர்ந்தாள். ‘‘எஸ்.’’

‘‘[illegible]’’

‘‘[illegible]...?’’

‘‘[illegible] வேண்டிய ஒரு பொண்ணு [illegible] பார்க்கிறதா கேள்விப்பட்டு [illegible] அந்தப் பொண்ணைப் பார்க்க [illegible]

‘‘[illegible]...?’’

‘‘[illegible] தெரியாது...’’

‘‘[illegible] பொண்ணுன்னு சொல்றீங்க [illegible] தெரியாம போகும்...?’’

‘‘[illegible]... கொஞ்சம் தூரத்து உறவு [illegible] அது... பேர் மறந்துட்டோம். ஆனா [illegible] தெரியும்...’’’

‘‘[illegible] அடையாளம்...?’’

‘‘[illegible] லட்சணம். சிவப்பு நிறம். [illegible]’’

[illegible] ஆபரேட்டர் யோசித்து [illegible] முடின்னா... அது சுகுணா [illegible]...?’’

''இருக்கலாம்...''

''போய் அப்படி சோபாவில் [illegible] சுகுணாவுக்கு தகவல் அனுப்பி [illegible] சொல்றேன்...''

புவனேஷ்வரனும் முக்தாவும் [illegible] பறையின் இடதுபக்க கோடியில் [illegible] சோபாவில் போய் புதைந்தார்கள்.

இரண்டே நிமிஷம்!

அந்த சுகுணா வந்தாள். ரோஸ்[illegible] ஒற்றை நாடி தேகம். சுருட்டை [illegible] கண்களுக்கு நேர்த்தியாய் மை [illegible] யிருந்தாள். தன் சின்ன பிறை [illegible] ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டே கேட்[illegible]

''யா...யார்... நீங்க...?''

புவனேஷ்வரன் எதிர் சோபா[illegible] காட்டினான்.

''மொதல்ல உட்கார்ங்க சுகுணா...''

அவள் குழப்பமாய் உட்கா[illegible] உதடுகள் தன்னிச்சையாய் பிரிந்து [illegible]

''எ...என்ன...விஷயம்...?''

''அல்போன்ஸைப் பத்தி [illegible] பேசணும்.''

''அல்போன்ஸ்...?''

''அல்போன்ஸை உங்[illegible] தெரியுமா?''

''எல்லோரா எக்யூப்மெண்ட்[illegible] பார்க்கிற அல்போன்ஸைத் [illegible] சொல்றீங்க...?''

[illegible]வரன் ஒரு அறை விநாடிப் [illegible] முக்தாவை நனைத்துவிட்டு [illegible] திரும்பினான்.

''[illegible] அல்போன்ஸ்தான்...''

''[illegible]ப்பத்தி என்கிட்ட என்ன [illegible]''

[illegible]வரன் குரலைத் தாழ்த்திக் [illegible] ''மிஸ் சுகுணா நான் இப்போ [illegible] போகிற கேள்விக்காக... நீங்க [illegible] ஆயிடக் கூடாது...''

[illegible] குழப்பம் அகலாத முகத்தோடு [illegible]

''[illegible]... சொல்லுங்க...''

''அல்போன்ஸ் உங்களுக்கு எப்படி [illegible]''

''[illegible] கேட்கறீங்க...?''

''[illegible]... கேட்ட கேள்விக்கு உங்க [illegible] சொல்லுங்க...''

[illegible] இரண்டு பேரையும் உறுத்துப் [illegible] மெல்லிய குரலில் சொன்னாள்.

''[illegible] அமைப்புல ஒரு மெம்பர்...''

''[illegible] மெம்பரா...?''

''[illegible]''

''[illegible] அமைப்பு...?''

''[illegible]'ங்கிற அமைப்புல ஒரு [illegible] அசோசியேஷனை நடத்திட்டு [illegible] மிஸ்டர் அல்போன்ஸும் ஒரு [illegible] கடந்த அஞ்சு வருஷமா அந்த

அமைப்பை நடத்திட்டு [illegible] இருபத்தஞ்சு பேர் மெம்பர்ஸா இருக்[illegible]

புவனேஷ்வரன் முக்தாவிடம் [illegible] பார்வையோடு திரும்ப அவள் த[illegible]னாள்.

''ஆமா...! 'சர்வீஸ் பா[illegible] அமைப்பை பத்தி அவர் சொல்லி[illegible]

சுகுணா கேட்டாள்.

''நீங்க யாரு...? எதுக்காக [illegible] போன்ஸைப் பத்தி என்கிட்ட [illegible] பண்றீங்க...?''

புவனேஷ்வரன் கவலையாய் [illegible] ஏறிட்டான். ''ஸாரி மிஸ் சுகுணா. உ[illegible] சரிவர புரிஞ்சுக்காமே வந்துட்டோ[illegible] மிஸஸ் அல்போன்ஸ். நான் அல்[illegible] ஃப்ரண்ட். பேரு புவனேஷ்வரன்...''

சுகுணா புருவங்களை உயர்த்[illegible] ''ஏதோ... ஒரு உண்மையை சரி[illegible] கலைன்னு சொன்னீங்களே... அ[illegible] உண்மை...?''

புவனேஷ்வரன் சில விநாடிகள் [illegible] விட்டு விபரம் சொல்ல - சுகுணா [illegible] மடுத்துவிட்டு கவலையாய் [illegible] தாங்கிக் கொண்டாள்.

''தியேட்டர் வாசலில் இ[illegible] தடவை நானும் மிஸ்டர் அல்[illegible] எதேச்சையாய் சந்தித்து பேசியது[illegible] மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் உ[illegible] ப்யூன் எங்களைப் பார்த்திருக்க[illegible] ஆணும் பெண்ணும் சந்திச்சு பேசி[illegible]

[illegible] சட்டி பார்க்கிற பார்வை [illegible] இருக்கும்... பை...த...பை... [illegible] இப்போ எப்படியிருக்கார்? [illegible] ஜிலிருந்து ரெகவர் ஆயிட் [illegible]

[illegible] இல்லை...''

[illegible] சொல்றார்...?''

[illegible] எதையுமே அவர் சொல் [illegible]

[illegible] இப்போ நிறைய பணம் [illegible]

[illegible]

[illegible] ஒன்றரை லட்ச ரூபாயை [illegible] னார்ன்னும் உங்களுக்குத் [illegible]

[illegible]

[illegible] நெற்றியைத் தேய்த்து சில [illegible] விட்டு நிமிர்ந்தாள்.

[illegible] முன்னாடி என்கிட்ட [illegible] த்தை சொன்னார்...''

[illegible]

[illegible] சம்பளம் போதலை... ரியல் [illegible] பிசினஸ் பண்ணலாம்ன்னு [illegible] சொன்னார். ஒருவேளை [illegible] போட்டிருக்கலாம்.''

[illegible] திடுக்கிட்டாள்.

[illegible] எண்ணம் அவருக்கு [illegible] என்கிட்ட சொல்லி [illegible]

''ஒருவேளை பின்னாடி [illegible] கலாம்ன்னு இருந்திருப்பாரோ என்னவோ...''

முக்தா சட்டென்று உடைந்து [illegible] ''எனக்கு எதுவுமே புரியலை...''

சுகுணா அவள் முதுகைத் தொட்டா[illegible]

''அழாதீங்க... எங்க அமைப்பை [illegible] சிலபேர் அவருக்கு வெரி [illegible] ஃப்ரண்ட்ஸ். அவங்ககிட்ட [illegible] ஏதாவது உண்மை தெரியலாம்... [illegible] டயரி எழுதற பழக்கம் இருக்கா?''

''இருக்கு...''

''அந்த டயரியைப் புரட்டிப் [illegible]களா?''

''பார்த்தேன்... அந்தப் பண[illegible] அவர் எதுவுமே எழுதி வைக்கலை...''

''கவலைப்படாதீங்க... ரெண்டு [illegible] கண்டுப்பிடிச்சுடலாம். நான் சாயந்[illegible] அல்போன்ஸைப் பார்க்கிறேன்.''

முக்தாவும் புவனேஷ்வரும் [illegible]தார்கள். முக்தா சொன்னாள்.

''ஸாரி...''

''எதுக்கு ஸாரி...!''

''உங்களை தப்பா புரிஞ்சுகிட்ட[illegible] காக...''

''நோ... ப்ராப்ளம்... இதை நினை[illegible] பண்ணிக்க வேண்டாம்'' சுகுணா [illegible] குவிக்க இருவரும் விடைபெற்றுக் [illegible] வெளியே வந்தார்கள்.

3

[illegible] ஆறு மணிக்கெல்லாம் [illegible] ஹாஸ்பிடலுக்கு வந்துவிட்டாள். [illegible] ஆண்களும் பெண்களுமாய் பத்து [illegible] பேர்.

[illegible] கைகளிலும் 'கெட் வெல்' கார்டு [illegible] பொக்கே.

''[illegible]படாதீங்க சிஸ்டர்... உங்க [illegible] சீக்கிரமே குணமாயிடும்...''

''அல்போன்ஸ் யாருக்கும் எந்த தீங்கும் [illegible]... அவருக்கு எதுவும் [illegible]''

''அல்போன்ஸுக்கு இப்படியொரு [illegible]து தெரிஞ்சதுமே அதிர்ந்து [illegible]''

''[illegible]யா இருங்க மிஸஸ் முக்தா. உங்க [illegible] சீக்கிரத்திலேயே கோமா ஸ்டேஜி[illegible] உங்ககிட்ட பேசப்போறார்...''

[illegible] ஆறுதல் வார்த்தைகளை [illegible] மணி நேரம் ஹாஸ்பிடலில் [illegible] போனதும் முக்தா சுகுணாவை [illegible] அழைத்துக் கொண்டு போய்க் [illegible]

''[illegible] பணத்தைப் பத்தி... [illegible] தெரிஞ்சுதா...?''

''[illegible] மிஸஸ் முக்தா...! சர்வீஸ் [illegible] அமைப்பில் இருக்கிற எல்லார்

கிட்டேயும் நான் கேட்டுப் பார்த்து[illegible] யாருக்குமே அந்தப் பண[illegible] தெரியலை.''

முக்தா பெருமூச்சுவிட்டாள். "[illegible] சமயமா இருந்தா இந்தப் பண[illegible] கவலைப்படமாட்டேன்... ஆனா [illegible] அந்தப் பணம் என் கணவரோட [illegible] காப்பாத்தறதுக்காக தேவைப்படுது..''

''எனக்கு உங்க நிலைமை [illegible] பணம் இல்லேன்னா இந்தக் [illegible] எதுவுமே நடக்காது... ஆபரேஷனுக்கு [illegible] எவ்வளவு தேவைப்படும்னு [illegible] சொல்லியிருக்கார்...?''

''ஒரு லட்சம்...''

''பெரிய தொகைதான்... [illegible] தொகையை கொடுக்கக்கூடிய சக்தி [illegible] 'சர்வீஸ் பாய்ண்ட்' அமைப்பில் [illegible] களுக்கோ இல்லை... எல்லாருமே [illegible] கோயர்ஸ். மாதச் சம்பளத்தில் [illegible] போட்டு குடும்பம் நடத்துகிற [illegible] இருந்தாலும் அலர்போன்ஸுக்காக [illegible] முடிஞ்ச உதவிகளைப் பண்ண [illegible] தயாராயிருப்பாங்க...''

''யாருக்கும் சிரமம் தர நான் [illegible] அந்த பி.எஃப் பணம் கைக்கு [illegible] போதும். எப்படியும் என்னோட [illegible] காப்பாத்திடுவேன்.''

சுகுணா முக்தாவை ஏறிட்டாள்.

''எனக்கொரு யோசனை [illegible]''

என்ன என்பது போல பார்த்[illegible] அவள் தொடர்ந்தாள். ''அல்போ[illegible]

[illegible]துக்காக சிட்டியில் இருக்கிற [illegible] ஆசாமி யார்கிட்டயாவது [illegible]கொடுத்திருக்கலாம்.''

[illegible] கொடுத்திருந்தா என்கிட்ட [illegible]?''

[illegible] லேண்ட் வாங்கி [illegible] ஒரு இன்ப அதிர்ச்சி தர்றதுக்காக [illegible] மறைச்சிருக்கலாமே...?''

[illegible] இருக்குமோ...?''

[illegible] மனசுக்குள் முதன் முதலாய் [illegible] எழுந்தது.

[illegible] தொடர்ந்தாள்.

[illegible] சிரமம் எடுத்துக்கிட்டு [illegible] இருக்கிற ரியல் எஸ்டேட் ஆபீஸ் [illegible] விசாரிச்சா... ஏதாவது தகவல் [illegible]''

[illegible] முடிகிற காரியமா?''

[illegible] விசாரணையை நீங்க பண்ணப் [illegible] நானும் சர்வீஸ் பாயிண்ட் [illegible] சேர்ந்து பண்ணப் போறோம்... [illegible]நாலு மணி நேரத்துக்குள்ளே [illegible] செய்தியோடு வர்றோம். நீங்க [illegible] சந்தோஷமா இருங்க...''

[illegible]ரோடு தலையாட்டினாள்.

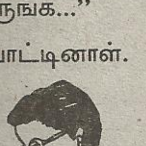

[illegible] சாயந்தரம் ஆறு மணிக்கு [illegible] அழைப்பதாக நர்ஸ் வந்து

சொல்ல முக்தா அவருடைய [illegible]
போய் அவருக்கு முன்பாய் [illegible]
நின்றாள்.

"உட்காரும்மா..."

உட்கார்ந்தாள்.

டாக்டர் சில விநாடி தயக்கத்து[illegible]
கேட்டார்.

"பணத்துக்கு ஏற்பாடு [illegible]
யாம்மா...?"

"இ...இன்னும்...இ...இல்ல [illegible]

"எப்போ பண்ணப்போறதா [illegible]

"அ...அ...அந்த பி.எஃப். [illegible]

"இதோ பாரம்மா... அந்த [illegible]
எதிர்பார்த்துட்டிருந்தா... உன் [illegible]
ஆபரேஷனை எப்படி [illegible]
ஒவ்வொரு நாளும் லேட் [illegible]
அவர் உயிர் பிழைக்கக்கூடி[illegible]
குறைஞ்சுக்கிட்டே போகுது..."

"டா...டாக்டர்..."

"இப்படி மூஞ்சியில அதிர்ச்சி[illegible]
ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லேம்மா... [illegible]
ரெண்டு நாளைக்குள்ளே ஆ[illegible]
பண்ணலைன்னா... உன் [illegible]
உயிருக்கு நான் உத்திரவாதம் [illegible]
முடியாது..."

"டாக்டர்...! நீங்க ஆ[illegible]
வேண்டிய ஏற்பாடுகளை பண்ணு[illegible]
பணத்தைக் கொண்டு வந்துட[illegible]

"எப்படி கொண்டு வருவே...?"

[illegible] நகைங்க இருக்கு...! அதை
[illegible] கொண்டு வந்துடறேன்

[illegible] பாரம்மா...! நீ என்ன
[illegible] பண்ணுவியோ எனக்குத்
[illegible] ரெண்டு நாளைக்குள்ளே
[illegible] ஆபரேஷன் நடந்
[illegible] ஏற்பாடு பண்ணிடு...
[illegible] அவங்க உதவி
[illegible] உதவி செய்வாங்கன்னு
[illegible] கோட்டை கட்டிகிட்டு
[illegible] போய்
[illegible] காணாமே போயிடு

[illegible] எனக்குத் தெரியும்

[illegible] மொதல்ல நகை
[illegible] வித்து பணத்தை
[illegible] உம் புருஷன் கண்
[illegible] அந்த பி.எஃப். பணம்
[illegible] கிட்டயே கேட்டு
[illegible]

[illegible] வந்தாள்.

[illegible] ஓடியது.

[illegible] செய்து. பி.எஃப்
[illegible] தகவல் கிடைத்ததா
[illegible]

[illegible] செயல்படுத்த ஹாஸ்பிட
[illegible] இருந்த டெலிபோன்
[illegible] ஆபீஸுக்கு
[illegible]

சுகுணா கிடைத்தாள்.

முக்தா கேட்டாள்.

"ஏதாவது தகவல் கிடை [illegible]

"என்கொயரி பண்ணி [illegible] மிஸஸ் முக்தா. சிட்டியில் [illegible] விட நிறைய ரியல் எஸ்டே [illegible] இருக்கு. ஒவ்வொரு அ [illegible] கண்டுபிடிச்சு... விபரம் கே [illegible] நாளாயிடும் போலிருக்கு... [illegible] ஆட்கள் எல்லா பக்கமும் போ [illegible] ஏதாவது தகவல் கிடைச்சா... [illegible] வர்றேன்... அல்போன்ஸ் [illegible] எப்படியிருக்கு...?"

"எந்த முன்னேற்றமும் இ [illegible]

"கவலைப்படாதீங்க... [illegible] ஆபரேஷன் முடிஞ்சு அவர் [illegible] பார்ப்பார்..."

"அந்த நம்பிக்கையில்தான் [illegible] உடம்புல இன்னமும் உயிர் [illegible] இருக்கு."

அழுகையோட ரிஸீவரை [illegible] முக்தா. பூத்தை விட்டு வெளியே [illegible] ஆட்டோவைப் பிடித்து வீட்டு [illegible] பட்டாள்.

11

வீட்டுக்குப் போய் பீரோ [illegible] இருந்த நகைகளை எடுத்து [illegible]

[illegible] மறுபடியும் ஆட்டோவில் [illegible] புறநகர்வெளியில் இருந்த [illegible] வீட்டுக்குப் போய் சேர்ந்த [illegible] மணி. இருட்டை விரட்ட [illegible] விளக்குகள் கண் விழித்து [illegible]ருந்தன.

[illegible] வயது பையனுக்கு [illegible] கொண்டிருந்த [illegible] பிரமீளா முக்தாவைப் [illegible]

[illegible] இருக்காரா...?"

[illegible] என்றவள் உள்ளே எட்டிப் [illegible]

[illegible] முக்தா வந்திருக்காங்க..."

[illegible] அறைக்குள்ளிருந்து [illegible] வெளிப்பட்டான். "வாங்க... [illegible] ஹாஸ்பிடலுக்குப் புறப்பட்டு [illegible]டிருந்தேன்..."

[illegible] கொஞ்சம் பேசணும்..."

[illegible]

[illegible] உள்ளே கூட்டிப்போய் [illegible] அவள் உட்கார்ந்ததும்

[illegible] என்ன விஷயம்..?"

[illegible] கொண்டு வந்திருக்கேன்...

[illegible] போறீங்கள்...? ஏன்?"

[illegible] பணம் கட்டணும்..."

''அந்த பி.எஃப் பணம் [illegible]
கிடைக்கலையா...?''

''இல்லை...''

''ஆபரேஷனுக்கு பணம் [illegible]
கட்டணும்?''

''கிட்டத்தட்ட ஒரு [illegible]
வரைக்கும் கட்ட வேண்டியிருக்கு [illegible]
டாக்டர் சொன்னார்...''

''ஸாரி சிஸ்டர்...என்கிட்ட [illegible]
பெரிய தொகை கிடையாது. [illegible]
கொடுத்திருப்பேன்...''

''எனக்குத் தெரியும். [illegible]
யிரமா? அவ்வளவு பெரிய [illegible]
யாராலேயும் கொடுத்து [illegible]
முடியாது!''

''நகைங்க எவ்வளவு சவரன் [illegible]

''கிட்டத்தட்ட பத்து சவரன் [illegible]

''எழுபது ரூபாய் [illegible]
நினைக்கிறேன். மீதி [illegible]
ஏற்பாடு...?''

''சர்வீஸ் பாயிண்ட் [illegible]
சொல்லியிருக்காங்க'' - [illegible]
நகைகள் இருந்த [illegible]
புவனேஷ்வரனிடம் நீட்டினாள் [illegible]

''பணம் எப்போ வேணும்?''

''நாளைக்குக் காலையில [illegible]
மணிக்குள்ளே.''

''எனக்கு தெரிஞ்ச [illegible]
விலைக்கு வித்து பணத்தோடு [illegible]

[illegible] ஹாஸ்பிடலுக்கு வர்றேன்
[illegible]

[illegible] நன்றி...! உங்களுக்கு
[illegible] மன்னிக்கணும்.
[illegible] விட்டா வேற யாரையும்
[illegible]

[illegible]கூச்சப்படாமே... என்கிட்ட
[illegible] வேண்டுமானாலும்
[illegible] உங்களுக்கொரு அண்ணன்
[illegible] இதையெல்லாம் செய்ய மாட்டானா
[illegible]

[illegible]ரின் மனைவி பிரமீலா ஒரு
[illegible] கண்ணீரைக் கொண்டு வந்து
[illegible]

[illegible]ங்க...''

[illegible]ங்க...''

[illegible]படாமே இருங்க...உங்க
[illegible] ஆபரேஷன் நல்லபடியா
[illegible] தெரியறீங்க. காப்பி
[illegible]

[illegible] இரண்டு வாய் பருகி
[illegible]
[illegible]றேன்... நாளைக்குக் காலையில
[illegible] ஹாஸ்பிடலுக்கு...''

[illegible] வந்துடறேன்... நீங்க
[illegible] சொல்லி ஆபரேஷனுக்கு
[illegible] பண்ணுங்க...''

[illegible] விடைபெற்றுக் கொண்டு
[illegible] பிரமீலா கணவனை

"என்னங்க...?"

"ம்..."

"முத்தாவைப் பார்க்கவே பாவமா யிருக்கு..."

"அதுக்கென்ன பண்றது?"

"அந்தப் பணத்தைக் கொடுத்துடக் கூடாதா?"

"எந்தப் பணத்தை...?"

"உங்க ஃப்ரண்ட் அல்போன்ஸ் ப்ளாட் வாங்கறதுக்காக குடுத்து வெச்ச அந்த ஒன்றரை லட்ச ரூபாயை சொல்றேன்..."

புவனேஷ்வரன் சிரித்தான்.

"அதையேண்டி ஞாபகப்படுத்தறே...? அல்போன்ஸ் என்கிட்ட கொடுத்து வெச்ச பணத்தை நான் மறந்த மாதிரியே நீயும் மறந்துடு..."

"எனக்கு பயம்மாயிருக்குங்க..."

"எதுக்கு பயம்...?"

"உங்க ப்ரண்ட் அல்போன்ஸ் கோமா ஸ்டேஜிலிருந்து மீண்டு சுயநினைவுக்கு வந்து பணத்தை உங்ககிட்ட கொடுத்து வெச்சிருக்கிற விஷயத்தை சொல்லிட்டா...?"

"அந்த பயமே உனக்கு வேண்டாம் டாக்டர் கிட்ட தெள்ளத் தெளிவா கேட்டுட்டேன்... அல்போன்ஸுக்கு கோமா ஸ்டேஜிலிருந்து விமோச்சனமே கிடையாது இப்படியே பத்து பதினஞ்சு நாள் இருந்துட்டு போய்ச் சேர வேண்டியதுதான்..."

"பின்னே... ஆபரேஷன் பண்ணினா அல்போன்ஸ் குணமாயிடுவார்ன்னு டாக்டர் சொல்லிட்டிருக்காரே...?"

புவனேஷ்வரன் சிரித்தான். "டாக்டர் ராஜ்மோகன் பணம் சம்பாதிக்கிறதுக்காகவே அந்த நர்ஸிங்ஹோமை கட்டியிருக்கார். அது தேறாத கேஸ்ன்னு தெரிஞ்சாலும் ஆபரேஷன்ங்கிற பேர்ல எதையாது பண்ணி ஒரு பெரிய பில்லைப் போட்டுடுவார். அல்போன்ஸ் விஷயத்திலும் அதுதான் நடக்கப் போறது..."

"இப்படியும் ஒரு டாக்டரா...?"

"இப்படி ஒரு டாக்டர் இல்லை... சிட்டியில பல டாக்டர்ஸ் இருக்காங்க..."

"டாக்டர் ராஜ்மோகன் பணத்துக்காகத்தான் ஆபரேஷன் பண்றார்...?"

"ஆமா..."

"ஆல்போன்ஸுக்காக இல்லை...?"

"இல்லை..."

"பாவங்க..."

"பாவ புண்ணியத்தைப் பார்த்தா பணத்தை எப்படி சம்பாதிக்கிறது...? நான் அல்போன்ஸ் வீட்ல பூந்து பணத்தைக் கொள்ளையடிச்சுட்டு வரலை... அவனாகவே கொண்டு வந்து கொடுத்து ஒரு ப்ளாட்டை வாங்க ஏற்பாடு பண்ணுன்னு சொன்னான். ஏற்பாடு பண்றதுக்குள்ளே ஹாஸ்பிடல்ல போய் படுத்துகிட்டான். செத்து போகப் போறவனுக்கு இனிமே எதுக்குப் பணம்?"

"நீங்க பேசறது சரின்னு என் மனசுக்குப் படலை."

புவனேஷ்வரன் கோபம் தடவிய பார்வை யோடு பிரமீளாவை ஏறிட்டான்.

''இதோ பார். எது நியாம் எது அநியாயம்ன்னு எனக்குத் தெரியும். வாயைப் பொத்திகிட்டு பேசாமே இருக்கணும்... இந்தக் காலத்துல எவன் யோக்யமா பணம் சம்பாதிக் கிறான்... சொல்லு பார்க்கலாம்... எந்தத் துறையா இருந்தாலும் சரி ஒருத்தரை ஏமாத்தினாத்தான் இன்னொருத்தன் மேலே வர முடியும்...''

பிரமிளா கணவனின் கோபப் பார்வையில் செயலிழந்துபோய் - அங்கிருந்து சமையல் அறைக்கு தளர்வாய் நகர்ந்தாள்.

புவனேஷ்வரன் நாற்காலிக்கு உடம்பைக் கொடுத்து முக்தா கொடுத்து சென்ற மஞ்சள் பையைப் பிரித்தான்.

வளையல்களும் செயினும் டாலடித்தது.

விழிகளில் ஆசை பளபளக்க... இரண்டு கைகளாலும் அள்ளினான்.

12

வாரம் ஒன்று கரைந்து போயிருக்க -

அன்றைக்கு சுகுணா ஹாஸ்பிடலுக்கு முன்பாய் ஆட்டோவை நிறுத்தி இறங்கிக் கொண்டபோது இரவு ஒன்பதரை மணி.

நிசப்த வராந்தாவில் இரண்டு நிமிட நடை நடந்து டாக்டர் ராஜ்மோகனின் அறைக்கு

முன்பாய் நின்று கதவை மெல்லத் தட்டினாள். உள்ளேயிருந்து குரல் வந்தது.

''எஸ் கம்மின்...''

கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு உள்ளே போனாள்.

சிகரெட் பிடித்துக் கொண்டிருந்த ராஜ் மோகன் அதை ஆஷ் ட்ரேயில் இட்டு அணைத்துவிட்டு புன்னகையோடு நாற்காலியைக் காட்டினார்.

''உட்காரும்மா...''

சுகுணா உட்கார்ந்து கொண்டே கேட்டாள்.

''டாக்டர் 'சர்வீஸ் பாயிண்ட்' ஆபீசுக்கு போன் பண்ணி என்னை உடனே பார்க்கணும்ன்னு சொன்னீங்களாமே...?''

''ஆமா...''

''எதுக்கு டாக்டர்...?''

''அல்போன்ஸ் பத்தி உன்கிட்ட பேசணும்...''

''அல்போன்ஸ் பத்தி என்கிட்ட பேசணுமா. வாட் அபௌட் மிஸஸ் முக்தா...?''

''எல்லா விஷயங்களையும் முக்தாகிட்ட பேச முடியாதே...?''

''இப்ப நான் சொல்லப்போற விஷயம் உன் மூலமா முக்தாவுக்கு போகணும்.''

சுகுணா ஆர்வமானாள்.

''சொல்லுங்க டாக்டர்...''

''அல்போன்ஸுக்கு ஆபரேஷன் நடந்து இன்னிக்கு அஞ்சாவது நாள். எங்க டாக்டர்ஸ்

குழுவோட எக்ஸ்பெக்டேஷ...
காலையிலே பத்து மணி...
போன்ஸுக்கு கான்ஷியஸ்...
யிருக்கணும். ஆனா திரும்ப...

''என்ன காரணம் டாக்டர்...?''

''மூளையில் சுரக்கிற ஒரு...
அது கட்டுப்பாட்டுக்கு வரா...
கோமா ஸ்டேஜ் நீடிக்கும்...''

''அ...அப்படின்னா...?''

''அல்போன்ஸ் உயிர் பிழை...
வாய்ப்பு குறைஞ்சுட்டே வருது...''

''டா...டாக்டர்...''

''ஸாரி டு ஸே திஸ்...
நகைகளையெல்லாம் வித்து...
னுக்காக கொடுத்த பணம் விழலுக்கு...
நீராகியிருக்கு...''

''டா...டாக்டர்...''

''இன்னொரு ஆபரேஷனை...
கழிச்சுப் பார்த்தா ஒருவேளை...
கிடைக்கலாம்... ஆனா அதுக்கான...
இருபத்தஞ்சு பர்செண்ட்தான்...''

''பண்ணிப் பார்க்கலாமே டாக்டர்...''

''முக்தாவால் மறுபடியும்...
தஞ்சாயிரம் ரூபாய் வரைக்கும்...
பண்ண முடியுமா...?''

''அவ்வளவு பணம் வேணுமா...
டாக்டர்...?''

''ஷ்யூர்... இது நியூரோ...
ஆபரேஷன். வெளியே இருந்து...

...சர்ஜன்கள் ஆபரேஷனுக்காக
...பணத்தை பே பண்ணித்தான்
...
...யோசிக்க டாக்டர் தொடர்ந்தார்.

...சுகுணா... நான் ஒரு
...பேசாமே... உனக்கும்
...வேண்டிய ஒரு நபராயிருந்து
...பேசப்போறேன். ஆல்போன்
...கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்
...ஆபரேஷன் பண்ணி
...உறுதியா சொல்ல முடியாத
...ஆபரேஷன் வெற்றியடைய
...தான் வாய்ப்பு இருக்கு.
...யில் ஒரு பெரிய ஹ்யூஜ்
...ஆபரேஷனுக்காக செலவு
...தனம். அதுவுமில்லாமே
...இருக்கக்கூடிய நிலைமையில்
...பணத்தை புரட்டவும் முடியாது.

...நிமிர்ந்தாள்.

...?''

...ஒரு யோசனை இருக்கு...''

...டாக்டர்...?''

...தயங்கிவிட்டு தொடர்ந்தார்.
...சொல்லப் போறது ஒரு
... இதை முக்தாவும் நீயும்
...ஏத்துக்காததும் உங்க

...ஆவல் அதிகரித்தது.

...டாக்டர்...''

"முக்தா என்னோட யோசனைக்கு ஒத்துக்கிட்டா... அவளுக்கு ரொக்கமா ரெண்டு லட்ச ரூபாய் கையில் கிடைக்கும்."

"என்னது ரெண்டு லட்சம் கிடைக்குமா? எப்படி டாக்டர்...?"

மறுபடியும் டாக்டர் சின்னதாய் ஒரு தயக்கம் காட்டிவிட்டு தொடர்ந்தார். "அல்போன்ஸோட உடலில் மூளையைத் தவிர பாக்கி எல்லா உறுப்புகளும் நல்ல நிலைமையில் இயங்கிட்டிருக்கு... அதுவும் குறிப்பா அவரோட ரெண்டு கிட்னியும் ஆரோக்கியமான நிலையில் இருக்கு..."

"டா...டாக்டர்..." வேகமாய் குறுக்கிட்டு பேச முயன்ற சுகுணாவை கையமர்த்தினார் டாக்டர் ராஜ்மோகன்.

"நான் சொல்ல வந்ததை சொல்லிடறேன் சுகுணா...அப்புறம் நீ என்ன சொல்ல விரும்பறியோ அதைச் சொல்லலாம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் இறந்துட்டிருக்கிற ஆல்போன்ஸ் கிட்னி ரெண்டும் ஒரு பெரிய பணக்காரரோட பையனுக்கு பொருத்த வேண்டியிருக்கு. அதுக்காகத்தான் அந்த ரெண்டு லட்ச ரூபாய்...! மேலோட்டமா இதைப் பார்க்கப் போனா... ஏதோ அநியாயம் பண்ற மாதிரி தோணும். ஆனா உண்மை யிலேயே கொஞ்சம் யோசிச்சு பார்த்தா... முக்தாவுக்கு இது எவ்வளவு பெரிய உபகாரம்ன்னு தோணும்..."

சுகுணா கோபமாய் நிமிர்ந்தாள்.

"டாக்டர்...! நீங்க சொன்னாலும் சொல்லாட்டிப் போனாலும் இது அநியாயம்

தான். முக்தா இதைக் கேட்டா துடிச்சுப் போயிடுவாங்க..."

டாக்டர் புன்னகைத்தார்.

"அந்த துடிப்பு கொஞ்ச நேரத்துக்குத் தான்! அப்புறம் நிதானமா யோசிச்சுப் பார்த்தா... என்னோட யோசனையில் இருக்கிற நியாயம் புரியும். கொஞ்சம் கொஞ்சமா இறந்துட்டிருக்கிற அல்போன்ஸ் தன்னோட கிட்னிகளை கொடுத்தா ஒரு இளைஞனோட வாழ்க்கைக்கு வெளிச்சம் கிடைக்கும். அதுமட்டுமில்லை... அல்போன்ஸோட மறைவுக்குப் பின்னாடி நிர்கதியா நிக்கப் போகிற முக்தாவுக்கு அந்த ரெண்டு லட்ச ரூபாய் பெரிய உதவியா இருக்கும்..."

சுகுணா குறுக்கிட்டாள்.

"ஒரு ஆபரேஷனைப் பண்றது மூலமா அல்போன்ஸ் உயிர் பிழைக்க வாய்ப்பிருக்கே...?"

"அந்த வாய்ப்பு ரொம்ப ரொம்ப கம்மி. மூணாவது ஆபரேஷனை அல்போன்ஸோட உடம்பு தாங்காது. ஆபரேஷன் பெய்லியரில்தான் முடியும். அதுக்கு முந்தி அந்த ஆபரேஷனைப் பண்ண பணம் வேண்டாமா? பணம் கொடுக்க யாராவது இப்போ தயாரா இருக்காங்களா...?"

சுகுணா பெருமூச்சுவிட்டாள்.

"டாக்டர்...! எந்த வகையில் பார்த்தாலும் இந்த 'கிட்னி' தானம் என் மனசுக்கு சரியாப் படலை..."

"அவசரமில்லை...! இன்னிக்கு ராத்திரி பூராவும் யோசனை பண்ணிட்டு நாளைக்குக்

காலையில வந்து பதில் சொல்லு. மொதல்ல உன்னோட மனசை கன்வின்ஸ் பண்ணிக்க. அப்புறமா இந்த விஷயத்தை மெல்ல மெல்ல முக்தா காதுக்கு கொண்டு போலாம்.

"டாக்டர்... வந்து..."

"இதோ பாரம்மா...! நீ சாதாரண ஆபீஸ் கோயர் இல்லை... 'சர்வீஸ் பாய்ண்ட்'ங்கிற அமைப்பில் இருக்கிற ஒரு மெம்பர். நீ சார்ந்திருக்கிற சர்வீஸ் பாய்ண்ட்டோட நோக்கம் என்னன்னு எனக்குத் தெரியும். ரத்த தானம், கண்தானம், எய்ட்ஸ் பத்தின விழிப்புணர்ச்சி வரதட்சணை கொடுமை. இந்த லிஸ்ட்ல கிட்னி தானத்தையும் சேர்த்துக்க லாம். இறந்து கொண்டிருக்கிற மனுஷன் இன்னொருத்தருக்கு உயிர் தர்றது எவ்வளவு பெரிய விஷயம் தெரியுமா?"

"ஐ...அக்ரி வித் யூ டாக்டர்... பட்..."

"யோசனை பண்ணும்மா... வேணும்ன்னா ரெண்டு நாள் எடுத்துக்க.. வேற யாரையாவது கன்சல்ட் பண்ணிப்பாரு... அவங்களும் நான் சொல்றதுதான் சரின்னு சொல்வாங்க..."

"டாக்டர்..."

"சொல்லும்மா..."

"ஒருவேளை முக்தாவால ஆபரேஷனுக்கு பணம் கட்ட முடிஞ்சா...?"

"எப்படி கட்ட முடியும்...? ஒருவேளை கட்டறதுக்கு தயாரா வந்தாலும் அதை வேண்டாம்ன்னுதான் சொல்லணும். என்னை பொறுத்தவரைக்கும் அல்போன்ஸ் மறுபடியும் கண்ணைத் திறந்து பார்க்க வழியே இல்லை."

"நாளைக்கு என் முடிவை வந்து சொல்றேன் டாக்டர்." சுகுணா எழுந்து கொண்டாள்.

"நிதானமா யோசனை பண்ணு..."

"முக்தா இப்போ எங்கே இருக்காங்க டாக்டர்?"

"அல்போன்ஸ் தலைமாட்டுல உட்கார்ந்துட்டு அவர் கண்ணை விழிச்சு பார்க்கிற விநாடிக்காக காத்திட்டிருக்கா..."

"நான் போய் பார்க்கலாமா டாக்டர்?"

"தாராளமா... பட்... இப்ப பேசியது எதுவுமே முக்தாவுக்கு தெரிய வேண்டாம்..."

சுகுணா தலையசைத்துவிட்டு வெளியே வந்தாள். குழப்பம் மனசுக்குள் நூலாம் படையைக் கட்டியது.

'டாக்டர் சொன்ன யோசனை சரிதானா?'

'அல்போன்ஸ் பிழைக்க வாய்ப்பில்லை என்கிற பட்சத்தில் டாக்டர் சொல்கிற யோசனை சரிதான்!'

'கிட்னி தர்றது மூலமா ஒரு உயிர் பிழைக்க வாய்ப்பிருக்கு... அதே நேரத்துல யாருடைய ஆதரவும் இல்லாத முக்தாவுக்கு கிடைக்கப் போகிற இந்த ரெண்டு லட்ச ரூபாய் ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம்...!'

வார்டு வந்தது.

சலனமில்லாமல் மல்லாந்து படுத்திருந்த அல்போன்ஸின் தலைமாட்டில் கவலை அப்பிய முகத்தோடு உட்கார்ந்திருந்த முக்தா சுகுணாவைப் பார்த்ததும் எழுந்து வந்தாள்.

"என்ன சுகுணா... இந்த நேரத்துல...?"

''இந்தப் பக்கமா ஒருத்தரை பார்க்க வேண்டியிருந்தது. வந்தேன். அப்படியே அல்போன்ஸ் நிலைமையில ஏதாவது 'ப்ராக்ரஸ்' தெரியுதான்னு பார்த்துட்டுப் போக உள்ளே நுழைஞ்சேன்.''

முக்தா பெருமூச்சு விட்டாள்.

''அப்படியேதான் இருக்கார். டாக்டரைக் கேட்டா எதுவுமே சரியாச் சொல்ல மாட்டேங்கிறார்.''

''கவலைப்படாதீங்க முக்தா... அல்போன்ஸுக்கு சீக்கிரமே குணமாயிடும்...''

'இந்தப் பொய் எத்தனை நாளைக்கு தாக்குப் பிடிக்கும்?'

12

மறுநாள் காலை பதினோரு மணி.

தன் சாம்பல் வண்ண காண்டஸா காரை ஹாஸ்பிடலின் போர்டிகோவில் நிறுத்திய அந்த சஃபாரி சூட் மனிதர் வேக நடை போட்டு டாக்டர் ராஜ்மோகனின் அறையை நெருங்கி கதவை மெல்லத் தட்டி குரல் கொடுத்தார்.

''டாக்டர்...''

''ப்ளீஸ் கம் இன்...''

கதவைத் தள்ளிக்கொண்டு அவர் உள்ளே நுழைய டாக்டர் புன்னகைத்தார்.

''வாங்க! கீர்த்திவாசன்...''

''குட்மார்னிங் டாக்டர்...''

''குட்மார்னிங்... ப்ளீஸ் சீட்டட்.''

அந்த கீர்த்திவாசன் உட்கார்ந்தார். ''காலையில் வீட்டுக்கு போன் பண்ணியிருந்தேன். நீங்க வெளியே கிளம்பி போயிட்டதா சொன்னாங்க...''

''ஆமா...! சக டாக்டர் ஒருத்தர் வீட்ல ஒரு ஃபங்க்ஷன். அதை அட்டெண்ட் பண்ணப் போயிருந்தேன். அதுக்கப்புறம் ஒரு ஆபரேஷன் கேஸ்... இப்பத்தான் ரூமுக்கு வந்து கொஞ்சம் ரிலாக்ஸா உட்கார்ந்தேன்...''

கீர்த்திவாசன் சில விநாடிகள் மௌனித்துவிட்டு டாக்டரை ஏறிட்டபடி மெல்லிய குரலில் கேட்டார்.

''அந்த 'கிட்னி தான' விஷயத்தை சொல்ல வேண்டியவங்களுக்கு சொல்லிட்டீங்களா டாக்டர்...?''

''நேத்து ராத்திரியே வரவழைச்சு சொல்லிட்டேன்...''

''ரிசல்ட் என்ன...?''

''யோசிக்க ரெண்டு நாள் டயம் கேட்டிருக்காங்க...''

''விஷயம் படியுமா டாக்டர்...?''

''படிய வைக்க நானாச்சு... நீங்க ஏன் கவலைப்படறீங்க கீர்த்திவாசன்...?''

''ஒருவேளை... அந்தப் பொண்ணு முக்தா ஒத்துக்காமே போயிட்டா...?''

''ரெண்டு லட்சத்தை மூணு லட்சமா உயர்த்தி பார்ப்போம்... லேசா சபலம் தட்டாமலா போயிடும்...''

"டாக்டர்... எனக்கு இன்னொரு பயமும் இருக்கு..."

"என்ன...?"

"அல்போன்ஸுக்கு இனியொரு தடவை ஆபரேஷன் பண்ணினா உயிர் பிழைக்க வாய்ப்பிருக்குங்கிற உண்மையை மறைச்சு உயிர் பிழைக்க வாய்ப்பில்லைங்கிற பொய்யை சொல்லியிருக்கீங்க...?"

"ஆமா..."

"நாளைக்கு ஒருவேளை உண்மை தெரிஞ்சுட்டா போலீஸ் மூலமா சிக்கல் ஏதும் வந்துடாதே..."

"இதோ பாருங்க கீர்த்திவாசன்...! ஒரு காரியத்துல துணிஞ்சு இறங்கிட்டோம்னா... எதுக்காகவும் பயந்துக்காமே அதை செயல்படுத்தியே ஆகணும். இன்னொரு ஆபரேஷனை பண்ணினா... அல்போன்ஸ் பிழைக்கக்கூடிய கேஸ்தான்... ஆனா அந்த ஆபரேஷனுக்காக பணம் செலவழிக்க முக்தாவினால் முடியாது. அந்த முடியாத சந்தர்ப்பத்தைத்தான் இப்போ நாம உபயோகப்படுத்திக்கப் போறோம்..."

"டாக்டர்! எப்படியோ... என் மகனுக்கு அல்போன்ஸோட கிட்னிகளை பொருத்தி அவனுக்கு ஒரு சந்தோஷமான வாழ்க்கையைக் கொடுக்கணும். அதுக்காக எத்தனை லட்சங்களை வேணுமின்னாலும் செலவழிக்க நான் தயாராயிருக்கேன்..."

டாக்டர் சிரித்தார்.

"லட்சங்களை வேஸ்ட் பண்ணாதீங்க கீர்த்திவாசன். முக்தாவுக்கு உச்ச பட்சமா மூணு

லட்சம்... காரியத்தை முடிச்சு தார்ற எனக்கு ரெண்டு லட்சம் கொடுத்தா போதும்."

"நான் மறுபடியும் எப்ப வந்து உங்களை பார்க்கட்டும் டாக்டர்...?"

"ரெண்டு நாள் பொறுங்க... நானே உங்களுக்கு போன் பண்றேன்... இது நிதானமாய் அணுக வேண்டிய விஷயம்... அவசரம் காட்டினால் விஷயம் நமக்கு பாதகமாயிடும்..."

கீர்த்திவாசன் எழுந்தார்.

"டாக்டர்...! இந்த விஷயத்தில் உங்களை பெரிய அளவில் நம்பியிருக்கேன்..."

"கவலையே படாதீங்க..."

ராஜ்மோகன் சிரித்தார்.

இண்டர்காம் 'ப்ர்ர்ர் ப்ப்ர்ர்ர்' என்று கூப்பிட்டது. கைநீட்டி ரிஸீவரை எடுத்தார்.

"எஸ்..."

மறுமுனையில் ஸ்டாஃப் நர்ஸ் ஒருத்தி பேச அதை செவிமடுத்துவிட்டு முகம் மாறினார்.

"சரி... இப்ப நான் வர்றேன்..."

ரிஸீவரை வைத்துவிட்டு நிமிர கீர்த்தி வாசன் கேட்டார்... "என்ன டாக்டர் - எனி திங்க் சீரியஸ்...?"

"ஒரு கவலைக்குரிய விஷயம்..."

"என்ன...?"

"இத்தனை நாளும் மரக்கட்டையா கிடந்த அல்போன்ஸ் உடம்புல லேசா அசைவுகள் ஏற்பட்டுகிட்டிருக்காம்..."

இப்போது கீர்த்திவாசனின் முகம் மாறியது.

"டா...டாக்டர்..."

"கவலைப்படாதீங்க...! அல்போன்ஸ் தொடர்ந்து கோமா ஸ்டேஜில் இருக்கிற மாதிரி இஞ்செக்ஷனை போட நாளாச்சு. நீங்க புறப்படுங்க கீர்த்திவாசன். ரெண்டு நாள் கழிச்சு நான் உங்களுக்கு போன் பண்றேன்..." சொன்ன டாக்டர் ராஜ்மோகன் ஸ்டெத்தை எடுத்து தோளில் போட்டுக்கொண்டு அறையை விட்டு வேகமாய் வெளியேறினார்.

14

ஆபீஸ் முடித்து வீடு திரும்பிய புவனேஷ்வரன் "பிரமிளா" என்று குரல் கொடுத்துக் கொண்டே வீட்டுக்குள் போக - கூடத்தில் தனியே உட்கார்ந்து ஹோம் வொர்க் செய்து கொண்டிருந்த மகன் ராகுல் பார்வைக்குக் கிடைத்தான்.

"அம்மா எங்கேடா...?"

"கோயிலுக்கு போயிருக்காங்க..."

"நான் வர்றதுக்குள்ளே என்ன அவசரம் உங்கம்மாவுக்கு...?" கோபத்தில் பொரிந்துக் கொண்டே சட்டையைக் கழற்றி ஹேங்கரில் மாட்டினான். மனசுக்குள் ஆத்திரம் தகித்தது.

'கொஞ்சம் கூட பொறுப்பில்லாமல் பையனை மட்டும் தனியா விட்டுவிட்டு போயிருக்காளே...!'

'வரட்டும் தாளித்துவிடலாம்!'

லுங்கிக்கு மாறி நாற்காலிக்கு சாய்ந்தவன் சிகரெட் ஒன்றை உதட்டின் இடுக்கில் நுழைத்து லைட்டரின் உதவியால் அதன் முனையை சிவப்பாக்கிக் கொண்டு முதல் புகையை விட்டான்.

பார்வை எதேச்சையாக டீபாயின் மேல் இருந்த 'ஆஷ்ட்ரே'க்கு போக முகம் சட்டென்று ஒரு மாறுதலுக்கு உட்பட்டது.

15

சுகுணா டாக்டர் ராஜ்மோகனின் அறைக்குள் எட்டிப் பார்த்து "மே...ஐ...கம்மின் டாக்டர்..." என்றாள்.

வாஷ்பேஷனில் லிக்விட் சோப்பால் கையை அலம்பிக் கொண்டிருந்த டாக்டர் திரும்பி பார்த்து புன்னகைத்தார்.

"ஓ...சுகுணா...! வாம்மா... உள்ளே வா... கொஞ்ச நேரத்துக்கு முந்திதான் உன்னைப் பத்தி நினைச்சுட்டிருந்தேன்."

சுகுணா உள்ளே வந்தாள்.

"வீட்டுக்கு கிளம்பிட்டிருக்கீங்கன்னு நினைக்கிறேன்."

"நோ...நோ...இன்னும் ஒரு மணி நேரமாகும். உட்காரும்மா..."

உட்கார்ந்தாள்.

டாக்டர் டர்க்கி டவலால் ஈரக் கைகளைத் துடைத்துக் கொண்டே தன்னுடைய நாற்காலிக்கு வந்து சாய்ந்தார்.

கேட்டார்.

"என்னம்மா யோசனை பண்ணிட்டியா?"

"பண்ணிட்டேன் டாக்டர்..."

"என்ன முடிவுக்கு வந்திருக்கே...?"

"உயிர் பிழைக்க வாய்ப்பில்லாத அல்போன்ஸ் கிட்னிகளை எடுத்து வேறு ஒருத்தருக்கு பொருத்தி அந்த உயிரை வாழ வைக்கிறத உத்தமமான விஷயம் டாக்டர்..."

ராஜ்மோகன் மலர்ந்தார்.

"குட்... நீ இந்த முடிவுக்குத்தான் வருவேன்னு எனக்குத் தெரியும்..."

"வேற வழியில்லை டாக்டர்..."

"இனி முக்தாகிட்ட சொல்ல வேண்டியது உன்னோட கடமை..."

"டாக்டர்..." குரலை இழுத்தாள் சுகுணா.

"என்னம்மா...?"

"முக்தாகிட்ட இந்த விஷயத்தை கொண்டு போறதுக்கு முந்தி உங்ககிட்ட கொஞ்சம் பேசணும்."

"என்ன...?"

"அல்போன்ஸ் கிட்னிகளை கொடுத்தா முக்தாவுக்கு எவ்வளவு பணம் கிடைக்கும்...?"

"ரெண்டு லட்சம்..."

"அவ்வளவுதானா...?"

"வேணும்ன்னா பார்ட்டிகிட்ட சொல்லி கொஞ்சம் அதிகமா வாங்கித் தர முயற்சி பண்றேன்..."

"பணக்கார பார்ட்டிதானே?"

"ஆமா..."

"டாக்டர்! முக்தாவுக்கு பணம் வாங்கி தர்றீங்க சரி...! முக்தாகிட்ட இந்த விஷயத்தைச் சொல்லி அவங்களை கன்வின்ஸ் பண்ற எனக்கு பணம் எதுவும் கிடையாதா...?"

ராஜ்மோகன் நிமிர்ந்தார்.

"சுகுணா... நீ...."

"அந்த பார்ட்டிகிட்டே சொல்லி எனக்கும் பணம் வாங்கிக்குடுங்க."

"நான் இதை எதிர்ப்பார்க்கலை சுகுணா..."

"ஏன் டாக்டர்... நான் பணம் கேட்டது தப்பா...?"

"தப்பில்லை... தப்பில்லை... பார்ட்டி கிட்டே சொல்லி உனக்கும் ஒரு அமௌண்ட் வாங்கித் தர்றேன்..."

"ஒரு 'அமௌண்ட்'ன்னா எவ்வளவு டாக்டர்...?"

"அம்பதாயிரம்..."

"ரொம்பக் குறைச்சல்..."

"சரி உனக்கு எவ்வளவு வேணும்...?"

"ஒரு லட்சம்..."

"வாங்கித் தர்றேன்..."

"ஷ்யூரா...?"

"ஷ்யூர்..."

"ஒரு சந்தேகம் டாக்டர். கேட்கலாமா?"

"என்ன...?"

"முக்தாவை கன்வின்ஸ் பண்ணப் போகிற எனக்கே ஒரு லட்சம் கிடைக்கும்போது -

அந்தத் திட்டத்துக்கே மூல புருஷராக உங்களுக்கு எவ்வளவு அமௌண்ட் கிடைக்கும்...?''

ராஜ்மோகன் முகம் மாறினார்.

''நோ... நோ... நான் ஒரு பைசா வாங்க மாட்டேன்.''

சுகுணா சிரித்தாள்.

''அப்படீன்னா... அந்த கீர்த்திவாசன் உங்களுக்குத் தரப்போகிற ரெண்டு லட்சத்தையும் எனக்கே கொடுத்துடறீங்களா...?''

டாக்டரின் விழிகள் அவருடைய மூக்குக் கண்ணாடிக்குப் பின்னே திகைத்தன.

''சு...சுகுணா... நீ... என்ன சொல்றே...?''

''டாக்டர்...!அன்னிக்கி காலையில பதினோரு மணிக்கு உங்களைப் பார்க்கிறதுக்காக நான் வந்தப்போ நீங்களும் அந்த கீர்த்திவாசனும் இந்த ரூமுக்குள்ளே உட்கார்ந்து பேசிட்டிருந்ததை கேட்டேன். ஸாரி... ஒட்டுக் கேட்டேன்...''

ராஜ்மோகன் அதிர்ச்சியாய் கண்ணாடியைக் கழற்றினார். சுகுணா தொடர்ந்தாள்.

''உண்மையிலேயே அல்போன்ஸ் உயிர் பிழைக்க வாய்ப்பில்லைன்னு நினைச்சு உங்க கிட்னி தான யோசனைக்கு தலையாட்டலாம்னு வந்த எனக்கு அந்த வியாபார நோக்கமும் சுய ரூபமும் தெரிய வந்தபோது அதிர்ச்சியாயிருந்தது. உடனடியா உங்க மோசடித் திட்டத்தை ரிட்டன்ல ஒரு கம்ப்ளையிண்டா எழுதி - போலீஸ் கமிஷனருக்கும் டாக்டர் கவுன்சிலுக்கும்

கொடுத்திருக்கேன். அவங்க எந்த நிமிஷமும் உங்ககிட்ட விசாரணை நடத்தறதுக்காக... இங்கே வரலாம்...''

''யூ...யூ...'' முகம் சிவந்து கோபத்தின் உச்சிக்குப் போய்க் கொண்டிருந்த டாக்டர் ஏதோ... சொல்ல முயல சுகுணா புன்னகையோடு கையமர்த்தினாள்.

''இப்ப நான் சொல்லப் போகிற இன்னொரு விஷயத்தையும் கேட்டுட்டு ஒட்டு மொத்தமாகவே கோபப்படுங்க டாக்டர். அல்போன்ஸுக்கு இனிமே உங்க ஹாஸ்பிடலில் ட்ரீட்மெண்ட்டோ ஆபரேஷனோ கிடையாது... இன்னும் கொஞ்ச நேரத்துல க்ரேஸ் மெடிக்கல் செண்டரிலிருந்து ஆம்புலன்ஸ் வரும். அல்போன்ஸுக்கு நாளைக்குக் காலையில அந்த ஹாஸ்பிடலில் ஒரு ஆபரேஷன் நடக்கப் போகுது. ஆபரேஷனைப் பண்ணப் போகிறவர் இன்னிக்கு சிட்டியில் நெம்பர் ஒன் ஸ்தானத்தில் இருக்கிற டாக்டர் நியூரோ சர்ஜரி ஸ்பெஷலிஸ்ட் மாத்யூ.''

ராஜ்மோகன் வியர்த்து தளர... சுகுணா தன் இரு முழங்கைகளையும் மேஜையின் மேல் ஊன்றிக் கொண்டு ஒரு புன்னகையோடு தொடர்ந்தாள்.

''உங்களுக்கு இப்போது ஒரு சந்தேகம் வரலாம். 'ஆபரேஷனுக்க பணம் நிறைய தேவைப்படுமே...? பணத்துக்கு என்ன ஏற்பாடு செய்திருப்பார்கள், என்று. டாக்டர்! ஒரு விஷயத்தை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நல்லவர்களுக்கு வரும் துன்பங்கள் எல்லாமே ஒரு எல்லை வரைக்கும்

தான். அதற்குப் பிறகு அவர்கள் மேல் படுவது சந்தோஷ வெளிச்சம்தான்... அல்போன்ஸே... பி.எஃப் பணம் அவரைத் தேடி தா... வந்திருக்கு...''

''...''

''எப்படீன்னு கேட்கறீங்களா...'' புன்னகைத்த சுகுணா எழுந்த போய் அறை... கதவருகே நின்று கையசைக்க - பிரமிளா உள்ளே வந்தாள். கையில் புடைப்பாய் ஒரு தோல் பை.

16

புவனேஷ்வரன் ஆஷ்ட்ரேக்கு அடியில் மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்த அந்த கடிதத்தை பார்வையில் வாங்கி லேசாய் அதிர்ந்தான்.

''என்ன கடிதம்...?''

எடுத்துப் பிரித்தான்.

பிரமிளா எழுதியிருந்தாள்.

அன்புள்ள கணவருக்கு,

உங்கள் பிரமிளா எழுதிக் கொண்டது. இந்தக் கடிதத்தை நீங்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் நீங்கள் செய்ய தவறிய ஒரு காரியத்தை செய்து முடிப்பதற்காக நான் வெளியே போயிருப்பேன். மனசாட்சியையும் மற்றவர்களையும் ஏமாற்றி விட்டு உங்களால் சந்தோஷமாய் இருக்க முடிந்ததுபோல் என்னால் இருக்க

முடியவில்லை. முக்தா தன் தாலிக்கயிறு நிலைக்க வேண்டுமே என்கிற பதை பதைப்போடு அவள் பணத்துக்காக படுகிற பாட்டை என்னால் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. அல்போன்ஸுக்கு ஏதாவது ஒன்று நிகழ்ந்துவிட்டால் அந்த பாவம் நம் குடும்பத்தின் தலைமுறைகளை பாதிக்கும் என்ற பயத்தின் காரணமாய் பிராயச்சித்தம் செய்ய கிளம்பிவிட்டேன். நீங்கள் மறைத்து வைத்திருந்த அல்போன்ஸின் ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் பணம் இப்போது என் கையில். இப்படியொரு காரியத்தை நான் செய்ததற்காக என் மீது உங்களுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாய் வரலாம். கண்ணபடி திட்டத் தோன்றலாம். கைக்கு கிடைத்தால் துண்டு துண்டாய் என்னை வெட்டத் தோன்றலாம். எல்லா வற்றுக்கும் நான் துணிந்துதான் இந்தக் காரியத்தில் இறங்கியிருக்கிறேன்.

இந்தக் கடிதத்தை படித்துவிட்டு நிதானமாக யோசித்து பாருங்கள். நான் செய்தது சரி என்று உங்கள் மனசுக்குப் பட்டால் என்னைத் தேடி அல்போன்ஸ் இருக்கும் ஹாஸ்பிடலுக்கு வாருங்கள். தப்பு என்று பட்டால் என் தலைவிதிப்படி எது வேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும். நான் செய்யப் போகும் இந்தக் காரியம் உங்களை அவமானப்படுத்துவதற்காக அல்ல. பெருமைப் படுத்துவதற்காகவே.

இப்படிக்கு
உங்கள் மனைவி
பிரமிளா.

கடிதத்தை படித்து முடித்த புவனேஷ்வரன் அப்படியே சில விநாடிகள் தலைகுனிந்து

உட்கார்ந்திருந்துவிட்டு மெல்ல எழுந்தான். கையில் இருந்த சிகரெட்டை ஆஷ்ட்ரேயில் இட்டு நசுக்கிவிட்டு மறுபடியும் பேண்ட் சர்ட்டுக்கு மாறி ஸ்கூட்டர் சாவியோடு வெளியே வந்தான்.

ஹோம் ஒர்க் செய்துக் கொண்டிருந்த ராகுல் நிமிர்ந்தான். கேட்டான்.

''எங்கேப்பா... புறப்பட்டுட்டே...?''

''கோயிலுக்குப் போயிருக்கிற உன்னோட அம்மாவைக் கூட்டிட்டு வந்துடறேன்... வீட்டைப் பார்த்துக்க...''

17

கிரேஸ் மெடிக்கல் செண்டர்.

ஆபரேஷனை முடித்துவிட்டு வெளியே வந்த டாக்டர் மாத்யூ கண்ணீர் முகங்களோடு நின்றிருந்த முக்தாவையும் சுகுணாவையும் புன்னகையோடு ஏறிட்டார்.

''இனி... இந்தக் கண்ணீர் அவசியமில்லை... ஆபரேஷன் நல்லபடியா முடிஞ்சுதுல அல்போன்ஸுக்கு நினைவு திரும்பியிருக்கு. அவர் பேசிய முதல் வார்த்தை முக்தா.''

''டாக்டர்! நாங்க உள்ளே போய் பார்க்கலாமா?''

''தாராளமா... ஆனா அதிகமாக பேச வேண்டாம். டாட்டர் தீபா இறந்தது தெரியக் கூடாது...''

இருவரும் உள்ளே போனார்கள்.

கண்களை மலர்த்தியபடி அல்போன்ஸ் தெரிய முக்தா பரவசமாய் நெருங்கினாள்.

''எ...என்னங்க...''

''மு...முக்தா...!''

அல்போன்ஸ் தன் வலது கையை உயர்த்தி முக்தாவின் கன்னத்தைத் தொட்டான்.

''அ...அழாதே...''

''அழலைங்க...''

அல்போன்ஸ் பார்வை சுற்றும் முற்றும் அலைந்துவிட்டு முக்தாவின் முகத்தில் மறுபடியும் நின்றது.

''மு...முக்தா...!''

''ம்...''

''தீ...தீபா... எங்கே...? அவளுக்கு கா...காயம்...பல...பலமா?''

''இல்லீங்க.... அ...அவளுக்கு ஒரு காயமும் இ...இல்லை...''

முக்தாவின் மனசுக்குள் அழுகை முட்டியது.

''பி...பின்னே எ...எங்கே... அவ...?''

''ஸ்கூலுக்கு போயிருக்கா...''

குரலில் கொஞ்சமும் அழுகையைக் காட்டாமல் சின்னப் புன்னகையோடு சொன்ன முக்தாவை தள்ளி நின்றிருந்த சுகுணா ஆச்சர்யமாய்ப் பார்த்தாள்.

(முற்றும்)